

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Çok miktarda çocuk ve ebeveyn haritalarında incelemelerde bulundum, hepsinde aynı faktör çıktı ortaya: Ebeveynlerin hayalleri hep çocuğun haritasına taşınmıştı adeta. Mesela baba aslında hiç evlenmek istememiştir ve çocuk yaşıyordur bunun hayalini ve bu da haritaya yansımıştır. Ya da anne ezilmiştir, kız çocuk daha kendi başına buyruktur vs. Ebeveynlerin içlerinde ukte kalanlar, olmayı isteyip olamadıkları araştırılırsa hepsini haritalarımızda bulabiliriz. Bazen her ne kadar ebeveyn çocuğa yaptığı birşeyden kızıyor görünse de, aslında bir yandan da kendine içerliyordur "işte ben yapmalıydım bunu" gibilerden. İçteki ebeveyn oluşmamışsa sevilmediğinden dolayıdır, ne yapar sevilmeyen iç ebeveyn? Kendine bir büyük ebeveyn idol arar. Kimlerden? Partner ya da eşinden, patron-müdür ya da şefinden, bir dinden medet umarak daha ziyade tarikat ki böylelikle bir şeyler içteki ebeveyne yasaklanacaktır o da büyüyüp geliştiğini sanacaktır böylelikle. İçteki ebeveyn bu yönere eğilerek içteki çocuğu kendince ayakta tuttuğunu sanır böylelikle. İçteki ebeveyn "zorundayım" ve "ne yaparsam yapayım yeterli değil" kelimelerini en çok kullanır. Taa ki içimizde ki yaralı çocuk ve sevilmeyen ebeveyn olgunluğa erişene kadar aynı olayları farklı kişi ve isimlerde hayatımızda tekrerr edecektir. Size oldu mu? Tam olarak içinizdeki çocuk nerede haritalarınızda:

- 4. evin yöneticisine bakıp
- 4. evin yöneticisinin hangi burçta olduğuna, ve hangi gezegenlerle görünüm yapıp nereyi işaret ettiğine bakarak
- 4. evdeki gezegenlerin görünimleri (enerjileri)
- 4. evdeki gezegenlerin hangi evlere ait olup o evleri incelemekle
- Ay'ın şekli (dolunay, hilal vs)
- Ay'ın hangi evde konakladığına
- Ay'a misafir eden evin gezegeninde (neyle ilgili vermeye çalıştığı ders)

Bunun yanısıra iç çocuk aynı zamanda 5 ve 12 evlerde aranmalı

- 5. evde iç çocuğumuz özlemlerini umutlarını yaşar. Hayat kaynağı o evdedir. 5. evi inceleyerek iç çocuğumuzun isteklerini görebiliriz.
- 4. ev hayat standartımız, alışkanlıklarımız, yetiştiğimiz yer ise, 8. ev değerlendirmelerimizin ve görüşlerimizin 12. ev ise genelin, tüm içimizin, Allah'a yakınlığımızın evidir.

İçimizdeki ebeveyn ise:

- 10. evin yöneticisine bakıp
- 10. evin yöneticisinin hangi burçta olduğuna, ve hangi gezegenlerle görünüm yapıp nereyi işaret ettiğine bakarak
- 10. evdeki gezegenlerin görünimleri (enerjileri)
- 10. evdeki gezegenlerin hangi evlere ait olup o evleri incelemekle (hangi konuları hayatımıza kattığına bakarak)
- Satürn ve bulunduğu burç incelenerek, görünümde olduğu gezegenler
- Satürn'ün bulunduğu evin yönettiği maddeler incelenerek

AY/PLUTO açılarında İçimizdeki Çocuk ne durumda

İc akrepte, Pluto kare IC'ye, Pluto 4.ev, Ay Pluto ile görünümde, Pluto 4. ev gezegenine görünümde, Pluto 4. evdeki gezegenlerle görünümde, Ay akrepte olanlar:

1. Aşırı kontrolcu, bastırma yöntemi
2. Duygusal bastırma, karşı tarafı sindirme, sürekli yargı ve susma yöntemi ile cezalandırma karşındakini
3. Yüksek beklentiler, talepler
4. Korkutmayla güç, suçluluk duyguları

5. Sevgiden ürkme kaçış
6. Yerine getirelemeyecek yüksek istekler karşı taraftan
7. Ignore etmek, yok saymak, umursamazlık
8. Keyifsizlik

AY/URANÜS açılarındaki İkimizdeki Çocuk ne durumda

IC kovada, Uranüs kare IC'ye, Uranüs 4.ev, Ay Uranüs ile görünümde, Uranüs 4. ev gezegenine görünümde, Uranüs 4. evdeki gezegenlerle görünümde, Ay'ı kovada olanlar:

1. Abartılmış ve sorumsuz davranışlar
2. Sınırları aşma
3. Çocuğun geleceğin kazanımı gözüyle bakma
4. Duygusal soğukluk, yabanilik

AY/NEPTÜN açılarındaki İkimizdeki Çocuk ne durumda

IC Balık'ta, Neptün Kare IC'ye, Neptün 4.ev, Ay Neptün ile görünümde, Neptün 4.ev gezegenine görünümde, Neptün 4. evdeki gezegenlerle görünümde, Ay'ı Balık'ta olanlar:

1. Umursanmamıştır bu çocuk
2. Unutkanlık, doğruyu görememe
3. Net olamamak, hayal-gerçeği karıştırmak, plansızlık
4. Kayıplar
5. Korkular, bir yere ait hissedememe
6. Ebeveyn tanımlayamama

AY/SATÜRN açılarındaki İkimizdeki Çocuk ne durumda

IC Oğlak'ta, Satürn kare IC'ye, Satürn 4.ev, Ay Satürn ile görünümde, Satürn 4.ev gezegenine görünümde, Satürn 4. evdeki gezegenlerle görünümde, Ay'ı Oğlak'ta olanlar:

1. Sert yasaklar, abartılmış sınırlar
2. Soğukluk, iticilik
3. Sosyal ortamlarda ki kişiler arası diyaloglarda korkular
4. Çocuğun kabul görememiş olması zamanında
5. Depresyon, abartı ciddiyet
6. Kendini aşmaya çalışmak fazla sorumluluktan önceden aileden alıştığı üzere, kendinden olduğundan fazla şey beklemek

Brigitte Hamann – Almanca'dan tercüme **KuKi**

Satürn 1.evde ya da MC-Koç

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

Hayat bir savaştır. İlk gördüğüm şey budur. Nereye baksam konu hep avlamak ya da avlanmak. Doğada bu daha bariz şekilde izlenebilmekte: Kim hızlı, iyi ve güçlü ise hayatta kalır. Bu durumda dikkatli olup haklarım için savaşmalıyım, aslında herkesle iyi geçinmek istiyor iken. Bu tarz savaşmayı pek istemesem de kendiliğinden giriyor hayatıma ve sınırları koymak zorunda bırakıyor beni, başkaları sınır koymadan bana. Kimse durup dururken bir şey hediye etmeyecek nasıl olsa bana ve güvenmemem gerekir başkalarına.

İyi geçinmeyi istesem bile beni rakip seçtiklerini görüyorum kendilerine. Hatta tehdit altında hissediyorlar kendilerini benim yakınımda. Bana egoist diyenler var hatta başkalarının istediğini yapmadığımda. Belki de haklılar: Bencilim ve böyle kendi isteğimi yaptıkça geride bir ben yalnız kalacağım, gidecekler benden. Çok zorlayıcı kendi istediğin hayatı yaşayıp aynı zamanda reddedilmemek.

Hayat çok fazla kural ve yasaklarla dolu. Kulağıma fısıldıyorlar, her istediğini yapamazsın diye sanki. Beni hasta eden bunlar, yapılabirlikler ve yasaklılar listeleri. Hayatımın nasıl olması gerektiğini söylüyorlar. Bu da beni sinirlendiriyor tabii.

Aslında 2 çıkış yolu kalıyor bana: Rekabete devam bu da savaş demek oluyor. Ya da tepkisiz kalmak o zamanda beni demoralize ederler. O yüzden de gösteriyorum savaşçı yanımı fazlasıyla hayatta kalabilmek adına.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Başkalarıyla olmak ne kadar güzel. Herkes önce kendine karşı sorumlu olunca herkes sevinebilir kıvama geliyor zaten. Ne istediğimi bilip hedefime yöneliyorum kimseleri ezmeden, kırmadan. Kendi yoluma giderken sınırlarımın ve kuralların farkındayım, tek değilim sonuçta bu dünyada, herkesin istekleri var. Birisini benimle aynı yol üzerinde görünce seviniyorum tek olmadığımı ama sonuçta onun yolu da kıvrılacak ve bu durumda kendi sorumluluğunu kendi üstlenebilmeli iyi ya da kötü. Özgürlüğüm önemli benim için, enerjimi güzel kaynaklara yönlendirebilmek.

Satürn 2.evde ya da MC-Boğa

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

Hayat neye sahipsen O'dur. Yalnız kalmamak için bir şeylere sahip olmalı ve bir şey yapabilmeliyim. Güzel bir insan olmanın yetmediğini biliyorum insan ilişkilerinde. Sürekli beklentilerdir hayat toplamı. Değerim o resme ne kadar uyduğumla eşdeğer. Ne yapıp ne yapmayacağım hep başkaları belirlemek ister. Onlar uyunca içindesindir oyunun uymadığında dışında. Özellikle farklı düşüncelerimi belirttiğimde iyice eleştiriyorlar beni. Onların duymak istediğini söylediğimde yanımdalar. Hep beraber güvendeyiz. Maddi ihtiyacım olunca da hemen yanımdalar onlardan yana olduğum sürece. Feda etmem gereken şey ise, onların fikirlerini benimsemek ve dile getirmek.

Yalnız kalıp yalnız ölmek istemiyorum kimselerden habersiz. İdealizm kim ne getirmiş ki bana getirsin hem. Sonuçta her şey cebindeki paraya bakıyor. Bedenim dahi bana itaat etmeli, rahatsızlığa gelemiyorum.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Açık ve samimi insanlar bulduğumda çok mutlu oluyorum. Sadece bu tarz nötr insanlar için bükülmeyi göze alabilirim. Yanlış anlaşılmamak için belli oyun kurallarım var. Benden farklı olan insanlarla olmayı da seviyorum ufkumu genişletiyorlar.

Ruhumu besleyen bedenim olmasa hiçbir şeyim bu dünyada. Güvenli ve sürekli birliktelikler yolumu aydınlatıyor.

Satürn 3.evde ya da MC-İkizler

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

Benim için doğru olun düzgün konuşuyor muyum, adaba uygun şekilde? Beni önemsemezler yoksa. İnsanların bana saygısı olmadan ilerleyemem. Sevilme istiyorum o yüzden konuşmak istemediklerimle bile konuşmam gerektiğini biliyorum. Sürekli pozitif maskemi takıyorum. Ya da ben güzel ve akıllı olanım herkesin etrafımda dolaştığı. Kimsenin ruhumun nasıl olduğunu görmesine gerek yok. Önemli rollerimden biride bilirkışıyi oynamak. Taa küçüklükten bu yüzden çok aferin aldım, mesela kimsenin okuyamadığı şiiri okumakta üstüme yoktu. Oldukça strese soksa da beni bu durum yine de saygı kazandığımı hissettikçe bundan ötürü devam ettim.

İçimden gerçekten geçenleri söylemeye kalkıştığım zamanlar oldu diyemedim, kilitlendim. İnsanlar o kadar önemsiyor ki aslında kendilerini onca egolarında, biraz daha samimi olabilselerdi.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Dünya üzerinde görülecek onca öğrenebilecek ve de gezilecek yer var, hiç sıkılmıyorum. Merakım beni yeni ufuklara taşıyor. Konuştuğum konu ezber olmayınca kendimi daha güvende hissediyorum. Hoşuma giden bir şeyde, bilgimle insanları birleştirebilmek.

Başkalarıyla konuşup, fikir alışverişinde bulunmak, onları dinlemek çok hoş, Hayat bu halde daha enteresan geliyor gözüme. Konuşma şekillerim farklı, bunu beden dilimle, yazıyla, mimik ve hatta ses tonumla dahi aktarabilirim. Bana konsantre olduklarında daha çok bilgimi paylaşım geliyor.

Görevim onları bilgilendirmek belki de hiç ulaşamayabilecekleri bilgiyi bile onlara aktarabilmek. Onlara örnek olabilmek bu tarz paylaşımlarda, sözde, giyimde...

Satürn 4.evde ya da MC-Yengeç

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

Kendine doğruyu söyle, bu dünya üzerinde duygusallığının ve hissettiklerinin yeri yok. Hayat sadece kuralların ve sınırların olduğu bir yer. Buradan gidebilirsin! Burada duracaksın! Hep yaptığın ve yapmadıkların değerlendirilmekte. Düz mü oturuyorum şu an? Yemeği de kuralına göre mi yiyorum? Benden bir şey oldu mu? Ve benim hakkımda arkadaşlarım, ailem ne düşünmekte? İyi bir isme sahip miyim? Güçlülerde acı olmamalı denmişti daha çocukken. Kendimi tutmalıyım, hislerimi dizginlemeliyim, bu bana acı verse de. Dışarı karşı sevimli, cana yakın olduğumda beni sayacaklar. Sorumluluk yüklendiğinde bunu göğüslemeliyim bu bana ağır gelse de. Omuzlarımda çok yük birikmiş hissediyorum çoğu zaman. Yorulmadan bir şeyler gelmiyor kendiliğinden. Bu hedef için kızgınlığımı yutmalıyım. Bazen yüksek sesle tam haykıracakken başkalarına bırakıyorum bu görevi. İçimde hapis ettiğimden kendimi çoğu zaman yalnız ve hüznü hissediyorum ve öyle zamanlarda birinin bana çıkış yolunu göstermesini umuyorum.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Bir ırmak gibi olabilirim: Kendim ırmak olmuş ve çağlıyormuşçasına. Tabii ki tüm imkânlar önümde serili değil. Yetinebilmeyi öğrenmeliyim. Su gibi olduğumda, gücümü toplayabiliyor, onu büyütüp çağlayabiliyorum. İsteklerime göre yönlendirebiliyorum bu sefer zaman ve sabır gerektirse de. Bir şeyleri formuna sokmakta bana müthiş bir güç katmakta. Böylelikle kendimi disipline edip, enerjilerime konsantre olabiliyorum. Seve seve sabırlı yanımlı gösterdiğimde, bir şeylerin büyüdüğüne şahit olabiliyorum. Ve yine görüyorum çektikçe çimen uzamıyor, zaman ve sabır gerekmekte. Çimene suladığımda ise daha güzel ve çekici olduğunu görebiliyorum kendimden bir şey katınca. Aynı şekilde hayatımda ve de ilişkilerimde de bunu yapmam gerektiğini görüyorum. Her şeyin açtığını, serpildiğini görmeyi istiyorum etrafımda. İnsanların hislerini bilmek ve kendiminkileri de onlara açmak istiyorum. Cesur olmayı istiyorum kendimi açacak kadar insanlara, yaralanabilirliğimi de görebilmeliler ki onlardan biri olduğumu anlasınlar ve yaklaşsınlar. Seve seve sorumluluk alıyorum ki dünya güzelleşsin. İnsancıl kurallar gerektikçe daha güzelleştirmekte dünyayı.

Satürn 5.evde ya da MC-Aslan

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

Ne istediğini bilen insanlara hayranım, en çokta kararlı olmalarından ötürü. Hep bilmekteler bundan dolayı atılacak ilk adımları. Ben ise bunda zorlanmaktayım. Özel sorulara girilmedikçe bunda bende epey başarılıyım denebilir, ama ne zaman ki hislerim ve isteklerim soruluyor işte burada karar vermekte zorlanıyorum. Ya karar verdiğim karar yanlış olursa? Ya yanlış kararı vermiş ve başkalarını da bunun ardından sürüklemişsem tüm sorumluluk bana binmişse, nasıl göğüslerim bu yanlış kararı herkes adına?

O kadar çok kavga ve anlaşmazlık söz konusu iken bu dünyada, dengeyi ben sağlayamam ki. Biri merkezde olmalı güneş gibi herkesin etrafında döndüğü, ya güneş yanlış yöne dönerse ve etrafındakilerde ona uyarsa? Biri doğru yolu göstermeli, ışıldamalı en ortada olmalı. O yüzden bir şeyler yapmalıyım. İçten içe genelde huzursuzum, çünkü bir şeyler düşündüğüm gibi gelişmeyebilir. En korktuğum ise hayatımı içinde ben olmadan yaşamak! Başkaları için ben otoriteyim, ama kendi hayatım için durum böyle değil. Çünkü içten içe parçalara ayrılabilceğimi bildiğimden kaçış yolunu seçiyorum ve kaçışta hep öne doğru oluyor bende. O zaman gururumu giyinip gücümü gösteriyorum. Her şey bir oyundan ibaret bir anda kaybedileceğim bir oyun!

Başkalarının beni hediye ve sevgi adına satın almayı istediğini görüyorum. Bana bir şeyler verip isteklerini yerine getirmemi bekliyorlar. Onları hem kaybetmek istemiyorum hem de bir yandan kendim olmak istiyorum. Hayır dediğimde oyun biter biliyorum. Bir kapıyı tam kapamak ya da tam sınırı koymak beni ürkütüyor.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Güveniyorum kendime, kapadığım her kapının yerine bir yenisi açılıyor. Kararımı tam verdiğimde, eksilmiyor bir şeyler tam terse çoğalıyor ve de kalitesi de artıyor. Özgürlük arayışında anahtarın karar verebilmekte olduğunu gördüm. Artık sahnede ki şaklaban ben değilim birilerini eğlendirmek zorunda değilim. Verdiğim kararlarında sorumluluğunu almaktayım tümüyle. Herkesin artık kendi hayatının merkezinde olduğunu gördüm, ben değilim kimsenin merkezi. Bundan da korkmama gerek yok. Kararlarımda beni doyuran bir şeyler olduğunu gördükçe kabullenmeye başladım.

Başka bakış açılarından dünyaya bakmayı öğrendim. Bu bakış açıları da hayatımı zenginleştirdi. Artık anladım, her şey olamayacağımı, her şeyi yapamayacağımı, her şeye yetişemeyeceğimi. Artık eleştirilere bile yapıcı gözle bakabilmekteyim.

Satürn 6.evde ya da MC-Başak

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

Ayakların sıkı bastığı sürece toprağa hayattasındır. Hiçbir yere tümenden ait olduğumu hissedemiyorum. Her şey üstü kapalı, anlaşılmaz durumda. En çokta ilişkilerin formunu anlayabilmekte zorlanıyorum. Hatta olacakları önceden tahmin ettiğimde hüznümlere bile alışacağımı gördüm. Oldukça kendime yoğunlaşmamalıyım ki başkalarının hakkındaki düşüncelerini kaçırmayayım. En iyisi bütün gün bir şeylere konsantre olup uğraş edinmek. İçimdeki boşluk ve aidiyetsizlik hissini düşünmekten alıkoyuyor beni bir şeyler yapıyor olmak. Her şeyi bilip detayı kaçırmamalıyım. Kararlarımı da çok yönlü düşünmeden aldığımda hep hata yaptığımı gördüm zaten.

Her şey üstüme fazlacana geldiğinde ise kendimi işe vermek en iyi metodum oldu. Alkol, ilişkiler, seks, insanlar, yani sorumsuzca yaşayanlara hep hayran kalmışımıdır. Ama onlar gibi olabileceğimi düşünemiyorum. Risk çok büyük kayıplarda, bir kar tanesi ile başlar çığ olur sonra kayıplarım kontrolü kaybetmemek imkânsız bu durumda. En güzeli de hayallere dalarak kaçmak bu dünyadan. Hayallerim gerçeklerden daha güzel, gerçekten daha fazla renklere sahip hayaller.

Şu hayatta ki yerimi arayıp duruyorum. Bir ilişkiye ihtiyacım var ayaklarımı sıkıca yere bastırarak. Hayalimde kalmayacak gerçekleşmesi gereken bir ilişki.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Hayatın kendi rengârenk her yerinden ve renginden bakıp akıp gidiyor. Düzeni seviyorum. Annemin bana çok uzak görünen hayali... Aslında hayat mucize ve imkânlarla dolu bir yer. Benim ise sadece bir plana ihtiyacım var: Nasıl daha güzel bir düzene sokabilirim her şeyi? Zamanla her şeyin olabilirliğini kabullenmeliyim. Şimdilik değiştiremeyeceğim şeyleri kabullenmeye de hazırım artık. Fırsatlar elime geçtiğinde kaçırmamaya çalışıyorum. Küçük aklımla kendimi bile izleyebildiğimi ve yönetebileceğimi bilmek müthiş bir duygu. Olabilir olanı istiyorum artık, imkânsız değil. Zaman verdiğimde gidişata bende saklanan şeyleri de görebiliyorum, kendime en çok zaman vermeliyim biliyorum. Küçük şeylerin de beni çok fazla mutlu edebileceğini gözlemledim. Artık durduğum yerin bilincindeyim bu dünyada.

Nelerin ne şekilde işleyebileceğini sezgisi var içimde, yeter ki zaman verip sabır göstereyim.

Satürn 7.evde ya da MC-Terazi

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

En iyi yol sorun yaratmamak için cici ve saygılı olmaktan geçer. Belirli oyun kuralları bulunmakta hayatta, uymamız gereken. İçimden geçen her şeyi paylaşmamalıyım, yoksa beni sevmezler ve yalnız bırakırlar. Özellikle sinirimi kendime saklamalıyım. Kimseler bunu anlamıyor benimde sinirlenebileceğimi ama onların yanımda istiyorsam yutmalıyım. Çoğu zaman sinir ve korkunun arasında gidip geldiğim olduğu halde tutuyorum kendimi patlamamak için. Ciciliğimi koruduğumda zaten sonucun benim istediğim doğrultuda geliştiğini görebiliyorum çoğu zaman. Ama içimde biliyorum ki, fokurdayanı dışarı çıkarsam beni iteceklerini, gerçek yüzümü göreceklerini ve yalnız bırakacaklarını bilmekteyim.

Bu da strateji oyunlarını iyi oynadığımda istediğimi alabildiğimi göstermekte bana. Tek taktiğim koyun-kuzu oyunu. Açık oynadığımda ve de direkt olduğumda uzaklaşıyorlar. Güvenmemek en iyisi, kendimi düşünmeliyim.

Herkesten daha küçük görmekteyim kendimi. Onlar daha hızlı, daha iyi, daha akıllı. Kader hep onlardan yana olmuş. Savaşmışımı kimseler görmeme gizlemeliyim. İlişkiler kapıyı açış anahtarım benim ondan dikkat etmeliyim.

Bazılarının beni dostlukla satın almaya kalktığını görmekteyim. Güzelcene üzerimde çalışıyorlar ondan sonra da istediklerini yaptırtıyorlar bana. Sevgi denilen şey hayalcilerin işi, uzak durmalıyım hayallerden.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Etrafıma iyice baktığımda herkes benim gibi güzel bir şeyler barındırmakta aslında içinde, sevgi ya da korkuları hatta. Bazen gölgemizden öte bakamıyoruz ve bu zamanlarda egoist, bencil oluyoruz. Başkalarını kendi yaralarımızdan vuruyoruz aslında. Sadece yüzeysel yanlarında olmak istemiyorum onların, gerçekten maskesiz oldukları halleriyle yanlarında olmayı istiyorum. Yaralarımıza tuz basan olarak görmüyorum onları, daha çok hepimizin gelişimi için yanımda oldukların düşünüyorum. Bunun içinde sadece kazanan değil aynı zamanda kaybeden olabileceğimi bilmeliyim eğitimim için. Her zaman aynı kişi kazanacak diye bir kaide yok ne de olsa.

İnsan davranışlarında o an ki tepkisel reaksiyonların aslında içinde çok iyi biri barındırabildiğine de şahit oldum. İçe yönelmeyi öğrendim. İnsanlar gördüm kavgalar eden, ani sözler sarf eden ama içlerine indiğinde aslında bunların saldırdıkları şeylerin kendi yaraları olduğu izledim, korkuyorlardı ve saldırıya başvuruyorlardı saldırılan olmamak için. İçimdeki sese güveniyorum o yüzden direkt yargılamıyorum insanları.

Artık tek oyun kuralım var hayatta: Kendim ve seni nasıl kazanan yapabilirim!

Satürn 8.evde ya da MC-Akrep

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

Biliyorsun, ait olmak her şey. Tek başına hiçbir şeysin! Herkesleyken güvendesindir. Tehlikede olduğun zamanlarda insanlar koşar böylelikle sana. Bir şeyler ters gittiğinde sen suçlu bulunmak ister misin? İstemezsin tabii ki. Boşuna yapılmıyor bu yemekler, davetler her şey güç adına ve birlikteyken insan güçlüdür.

Her ne yapıyorsan mükemmel olmalı. Hedeflerini bırakma! İç sesine kulak verme yeter dediğinde. Cennette ki yılan kadar çekicidir o ses bilmem mi? Gerçek cennet, en iyi olduğun (dışınla) yerdir. Sadece orada mutluluğu bulabilirsin maddede. Hayatta her daim büyük hedeflere oynanır. Sadece bunlarla saygı görürsün. O zaman kimse sana ne yapman gerektiğini söyleyemez. Başkalarının idolü olmalısın, buna koşmalısın hayatta. Yetmeyecek daha çok istemeli ve çalışmalısın elde etmek için en iyi kalmak için aynı zamanda. Sadece güç ile hayatı kontrol edebilirsin!

İzler bırakmalısın hayatta. Senden göçerken hiçbir şey kalmamasına bu dünyada izin vermemelisin. Ne kadar kötü bir şey olur yoksa bu! Başkalarına bazen kulak astığında nasıl duraklayabildiğine kendin çok kez şahit oldun. Ama hayat eğlence demek değil. Yeme, içme, oynama: anca böyle güçlenirsin. Kaybedecek zamanın yok. Anca büyük hedefe ulaştığında doyumuna ulaşırın.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Hayatta yeme, içme, para ve seksten daha çok şey var. Gerçek değerlere bakıyorum hayatta insan ihtiyaçları adına. Ömrümü uzatamam ama derinleştirebilirim. Bunun içinde bazı şeylerden ödün vermeyi bilmeliyim böylelikle değerli olana, makul olana ulaşabilirim, ruha. Tüm kalbimle öldüğümde bir şeyler bırakmayı istiyorum. Hayat ve ölüm en büyük ilgi alanım. Düşünce sınırlarını aşıp boşa enerji harcamamayı öğrendim.

Kontrolü bırakmam gerektiğini biliyorum, ailem, ilişkilerim üzerinde olsun, herkesin bir hayatı ve görüşü olduğunu benimsemeli ve böyle kabullenmeliyim. Önce kendime sadık olmayı öğrenmeliyim. Beni seven kendi hedeflerini takip ettiğimde de sevecektir.

Yaptığım şeyde iyi olmayı istiyorum elbette. Kendime ve başkalarına koyduğum sınırlar, beklentiler olmamalı, bırakmayı bilmeliyim. Ne kadar hayatımda huzurlu olmaya kalktığımda niyetlendiğimde bir şeylerin ters gittiğini görmekteyim. Düzen kuramıyorum bir türlü hep bir şey giriyor araya. Vereceğim her kararın başkalarını da etkileyeceğinin sorumluluğunu üstlendim artık.

Satürn 9.evde ya da MC-Yay

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

Ne gösteriyorsan o'sundur. O yüzden kendimi mümkün olduğunca dışarıya pozitif ve toleranslı gösteriyorum. İçimde problemlerin değil çözümlerin olduğu bir ben. Böylelikle pozitif olarak seviliyorum. Her şeye de bir cevabım var. Bu yüzden de çok bilgi topluyorum zaten. Güçleniyorum her bilgide. Kendimi nasıl hissedersen hissedeyim onların bunu bilmesi gerekmiyor ne de olsa hayatta "show devam etmeli".

Kendimleyken çok şey bildiğimi görüyor ama resmi tam oturtamıyorum genel anlamda. Neden problemlerimiz olur ki? Ve neden bu kadar zordur anlaşılacak? Hayat sürekli değişen resimler, gel/git'ler ama neden olmalı bunlar? Ve ben bu oyunun neresindeyim? En az tanıdığım kişinin kendim olduğumu düşünüyorum. Gerçekten ne istiyorum? Göründüğüm gösterdiğim şey miyim? O kadar çok seçenek ve yol var ki yolunu kaybetmek için sanki kurulmuş bunlar. Hayatın tam anlamıyla tadına varmayı istiyorum da şu içimde ki ahlak beni durduruyor. Kendim olduğum zamanlarda eleştiriler çok geldi. En iyisi kendi bildiğini okumamak, kurallara göre oynamak, en azından sonunda ben mutlu değilsem de herkes mutlu olmuş oluyor.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Özgürlük elimde, puzzle parçalarını istediğim gibi oturtabilirim başkalarını ihtiyaçları adına. Mesela bir kitap yazabilirim ya da bunun gibi şeyler. Ama tüm bunlar içinde bilgiye ihtiyacım var görevimi tamamlamak için. Gördüğüm ve okuduğum bilgi toplayabildiğim her şeyde mutlu oluyorum beynimde bunlar bir motif oluşturduğunda. Böylelikle resmin tümünü gördüğümde anlamlı oluyor. Kararlarımı gönülden alıyorum yüzeysel değil. Ve böyle hareket ettikçe hayat huzurlu, güvenli ve düzenli özlediğim bir yer olup çıkıyor. Büyük filozofların aradığı şeyi arıyorum.

Tüm bilgilerimi resmin bütünü olarak düzenleyip insanlara yararlı olmayı istiyorum. İnsanlara bunları aktarabildikçe onlarda çözüm yolu bulabilsinler istiyorum. Adil bir dünya olması için sosyalleşip aralarına karışmalıyım, bilgimi yaymalıyım.

Satürn 10.evde ya da MC-Oğlak

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

Hırslıyım ve bu hırs beni geliştirebilir, hayatta da önemli olan budur. Başka bir açıdan hassasım ve kendimi korumasız hissediyorum. Hayat zor ve burada tutunmak isteyen sert olmalı. O kadar çok sınır konmuş ki karşısında dimdik durman gereken. Kendini duvar öremeyen yara alır. Hayatıma düzen getirebilmek için çok çalıştım ilk yıllarımdan bu yana. Güne başlamadan önce, beni neyin beklediğini bilmek önemli. Ani değişimlere ayak uyduramıyorum. Planımın bozulması beni sarsabiliyor ve bu yüzden geri çekiliyorum.

Ne mümkün ve ne mümkün değildir bunlar önemli. Doğru olabilmek için nasıl davranmalıyım? Neden başka türlü olamıyorum? Özgürlük canımı yakıyor, sınırları düşündükçe ben “ben” olamıyorum. Gözüm hep saatte: Zamana önem verip sorumluluklarımı yerine getirmeliyim, bana uysa da uymasa da, kimsede hislerimi sormuyor. Her bir vaktimi yapacaklarıma bölüyorum. Bazen saat şaşıtığında disiplin beni kurtarıyor. Çalışma isteğim oldukça yüksek. İçimde ki disiplin ve sertlikle çok şeyi başarabilirim. Rutin şeyler beni hep en üstte tutar. Yapacak olduklarımı bile otomatik olarak yapıyorum, planlı programlı.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Hayatta bir şeyleri başarmak istiyorum. Anlamlı bir hayat sürmenin ihtiyacını hissediyorum en derinimde. Saygı duyulmak benim için oldukça önemli. Bana ihtiyaç duyulduğunu bilmek. Kimileri benim hırslı olduğumu ve boşa stres yarattığımı düşünmekte. İç özgürlüğüme giden yoldayım oysa. Artık her şeyin bir olgunluk devresi yaşaması gerektiğini anladım. Bende olgunlaştım zamanla, aldığım yanlış kararları gördüm zamanında. Bir “hayır” kelimesinin aslında zaman alan bir “evet” olduğunu deneyimledim.

Artık sadece yaratmaya bir şeyler başarmaya yönelik değil aynı zamanda bunları hayata uygulamak konusunda da geliştirdim kendimi. Organize konularında özellikle çok iyiyim.

Satürn 11.evde ya da MC-Kova

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

En büyük korkum, dünya üzerinde tanınmayan biri olarak yaşamaya devam etmek. Özel biri olduğumun bilincindeyim. Ne pahasına olursa olsun bunu gösterebileceğim bir yol bulmalıyım. Sürekli deneyimlediğim şey, tek başına olmaktansa çok olduğunda daha fazla güçlü olduğun. Ailem, arkadaşlarım ve mesai arkadaşlarım beni olduğum gibi kabullendiğinde yardımlarını alabilirim. Onlarla ancak onlardan farklıyım. Herkes için aynı şey geçerli değil mi hayatta? Kim en üste ve belirgin ise bu üstünlüğüyle!

Çıkış noktalarını her zaman görüyorum ancak çok zorlanıyorum oradan çıkmakta. Başardığımda o alkış ve parlaklığın tadını çıkarıyorum. Böyle olmadığı zamanlarda çevremdekileri görebiliyorum, onlarla bir olduğumu ve böylelikle kim olduğumu hatırlatıyorlar bana. Düşmenin korkusunu bırakamıyorum. Çünkü biliyorum ki, kim en yukarıdaysa düşüşü de en dibe olacaktır, bu yüzden şu soruyu sormadan edemiyorum: En iyisi aşağıda kalmak değil midir bu durumda?

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Anladım ki her insan kendince çok özeldir. Doğum itibarıyla bunlara sahiptir sadece yaşamla birlikte ortaya çıkarmasına ihtiyacı vardır. Yaratıcı gücümün çok yüksekte olduğunu bilmekteyim. Aktif olduğum zamanlarda kendimi işe yarar yaşıyor hissediyorum. Ara molalara da ihtiyacım var, böylelikle içimde güce odaklanıp hedefimi seçebiliyorum; böylece kontrolsüz boşa gitmiyor çabalarım. Artık bir adım geriye atıp dünyayı izleyebilirim başka başka açılardan. Kuralları yıkmayı seviyorum özellikle devamında olacakları izleyebilme açısından. Sonra gerçekleri birden döküyorum değişik cümlelerde ve insanlar eleştirildiklerini düşünmeden ve yara almadan bu gerçekler üzerinde tartışabiliyorlar.

Benim özelliğim farklı bakış açıları geliştirebilmek. Tartışan politikacıları yönlendirip barışa götürebilmekte yatmakta özelliğim. Ve yardımcı olabilirim yenilikler ve bakış açıları konusunda hayatta.

Satürn 12.evde ya da MC-Balık

İçimizde ki Sevgisiz Ebeveyn Ne Söyler

Hayat beni her zaman şaşkınlığa uğratan bir yer. Sürekli ne olduğunu anlamaya çalıştığım bir yer. Geleceği düşündüğümde içimi korku sarıyor zamanlıca boyun eğmek zorunda kalmam gereken. Şimdiden nelerin yanlış gideceğini resmedebilirim. Zamanımın çoğunu olabilecek kötü durumları hesaplamakla geçirmekteyim zaten. Tüm bu acil durumlara nasıl hazırlanabilir ki? İnsan hayatını nasıl düzenli bir konuma taşıyabilir ki? Birilerinin bu konu hakkında beni bilgilendirdiğini hatırlamıyorum.

Neleri tutup neleri bırakmam gerektiği konusu bana yabancı. Ama bazı kurallara ihtiyacı vardır sanırım insanın? O kadar çok yalan var ki içimde zamanında söylenen. Her yerde başkalarını farklı gösteren, haklarında yanlış hükümler verenlere rastlıyorum. Bir hayat gerçeği yüzüne söyleyemediğin. Korkuyorlar, ama en derinime eğildiğime aynı durum benim için de geçerli.

İçimizdeki Sevilen Ebeveyn Ne Der

Sınırsızlığa hasret duyuyorum. Analiz edip sözlere döküyoruz ancak her seferinde adı olmayan bir şey çıkıyor ortaya sanki madalyonun öteki yüzündeki adam bu ve resmi tamamlayan da bu sanki.

Yapılması gereken listesini uygulamaya hazır değilim. Düzen ve kurallar önemli olabilir ancak bundan daha önemli şeyler var: Mesela hissetmek ve sezmek; kararlarında kullanabileceğin, buna “karnın sesi” de denmekte. Kendi bakış açımdan bakabildiğimde güven duyuyorum. Zamanı da bekleyebilirim boşuna zamansız enerji savaşlarına atacağım. Sonra neyin gerektiğini biliyorum mutluluk için. Çoğu zaman kendime şaşıyorum, doğru zaman ve yerde doğru şeyi yapmış olmaktan.

Düşünme, hissetme ve sezmenin sınırlarını tanımıyorum. Beni makyajsız gerçekler çeker, çıplak dürüstçe. Seçim özgürlüğüne sahibim ve bana gösterilenden fazlasını göre.

Ay Koç ya da IC Koç

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

Her ne olursa olsun, ani davranır ve hareketlerde bulunurum. Beklemektense hemen eyleme geçerim. Çabuk ateş alırım. Hızlı şekilde alevlendiğim gibi de her şeyden birden soğuyabilirim. Sürekli beni kalıbımdan çıkaracak şeyler olaylar ararım. Hayat dediğin heyecanlı olmalı. Güç gösterilerine bayılırım ve rekabete girmeyi de. Benim dünyam yarında, hep ileriye yönelirim. Kalbim daha hızlı atar güç gösterilerinde, macera durumlarında. Adrenalinimi yüksek tutmalıyım. Hedefi tutturduğumda hevesim gider bende yeni maceralara bakınırım. Cesurcana her konunun içine atlarım. Şansta hep yanımdadır, sanırım kaderde cesur ve güçlüleri seviyor. Sabırla beklemek ve stratejiler üretmek başkaları için olsa gerek. Ne istediğimi biliyorum, hem de hemen olsun istiyorum düşünmeden beklemeden. Yenmeliyim, kazanan ben olmalıyım. Hayat ilkem: İyi olan, hızlı olan, güçlü olan kazansın! Yeni bir ilke daha edindim büyüdükçe: Kendine yardım et, Allah'ta sana eder o zaman! Bağımsız olmak beni ayakta tutuyor. Tek başıma yaparım işlerimi. Bana kuralları söylemeni ve de koymanı istemiyorum. Bencil mi dedin bana? Aslında her şeyi senden iyi biliyor olmam ve bu yüzden kararları benim alıyor olmam beni bencil konumuna düşürüyorsa gözünde, o halde bencilim. Ama sonunda kimin kaybettiğini göreceğiz hayatım. En azından benimki sağlıklı bir ego. Bu da olmasaydı seninle bu kadar iyi anlaşıyor olamazdık değil mi?

İlişkiler ne Demek Benim İçin

Benim isteklerimi yerine getirmeni istiyorum senden. Acıktığımda yemeğimi önüme koymanı vs gibi, sen benim enerjilerimi depoladığım kişisin. Seni fethetmek için bende her şeyi yapacağım. Seninde mi isteklerin var? Bu bana biraz ters, çünkü benim isteklerimdir önemli olan aynı zamanda da mantıklı olan. Ben de biraz kırılganımdır biliyor musun? Senden gelen cümlelerde kırılabilirim mesela. Hemen karşı savunmaya geçiyorum bu durumda, bakıyorum; benden bir şeyler mi almaya çalışıyorsun? Benden daha mı hızlısın yoksa? Başka planların mı var yoksa benim planlarım dışında haberim olmayan? Yine de senin için değişmeyi düşünemem. Olduğum insan olmaya devam etmek istiyorum. Beni sakın değiştirmeye çalışma. Aslında sana ne demek istiyorum biliyor musun? "Sensiz de çok iyi devam edebilirim hayatıma, ama seninle daha bir güzel gibi..."

İçimdeki Diğer Yan/Barış Dolu bir Hayatı Özlüyorum (Rekabetin Olmadığı)

Hayallerimde barış dolu bir dünya düşünüyorum, insanların birbirine saygılı olduğu, kimsenin açgözlü olmayıp herkesin birbirine baktığı, birbirini beslediği bir dünya. Bazen fark ediyorum ki, gücümden gözlerim görmez oluyor, sanki perde iniyor ve "ben ben yine ben" diyorum her seferinde, keşke böyle olmasaydı. Başkalarının da isteklerine boyun eğebilseydim, anlayabilip uygulamaya geçirebilseydim keşke...

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

En başından beri hayatım hiç sakin olmadı. Hep telâşe durumlar. Kendimi kısıtlanmış hissediyorum, beklentiler yüksek ve bir benmişim gibi onları kurtaracak. Küçüktüm o zamanlar anlamıyordum. Çocukluğum evin içinde sanki hep fırtınadan önceki sessizlik gibiydi. Hep korktum küçükken, beni yalnız bırakacağından, korunmayacağımdan, hala

zaman zaman hissederim dostum dediklerimde bu tarz duyguları. En yüksek sesimle bağırdım beni bırakıp gittiğini düşündüğüm zamanlarda "ANNE" diye! Gör nelere ihtiyacım olduğunu. Küçüklüğümde bu yana dersimi aldım hep hayatımı ellerimin arasına almayı, hep kendi işimi kendim görerek. Artık büyüdüm, ekmeğimde ki yağa gözünü diktiğin an gözünün üstüne indiririm. Bunu hemen hissedirim. Hem korkarım onu alacağından hem de kinlenirim bir yandan. Kendimi korurum söyleyeyim altta kalmam!

Nelerden Korkarım

Tüm damarlarımda hissediyorum, dünya çok tehlikeli bir yer. Her yerden bir anda mızraklar gönderilebilir üzerime. Aynı zamanda benimle aynı şeyi isteyenleri de hissediyorum, hadi yarışalım bakalım kim kapacak? Bedenime güvenebilmeliyim, onu korurum, o her şeyim, tüm gücüm. Hastalandığımı, hastaneye düştüğümü, acizliği düşünmek bile istemiyorum. Onu o yüzden iyi korumalıyım. Kendi isteklerim doğrultusunda devam etmek istiyorum, bazı zamanlarda en büyük kâbusum bir kafesin içine koymuşlar ve hükümleri onlar veriyorlar, işte bu sonum olurdu. Ne dedin? Benimle seks yapmak istemiyor musun? Bak bunu duymamış sayayım. Ben ve reddedilmek, olmayacak şey! Sürekli kurt misali dolanır ve şansımı zorlayıp fırsatları kollarım. En büyük korkularımdan biri de bana hayır denmesi olur tabii bu durumda. En güçlü benim!

Savunma Mekanizmalarım

Etrafıma bir duvar örüyorum, beni senden koruyacak bu. Böylelikle sen beni ulaşılmaz görür ve saygı duyup gözünde büyütürsün, sana görünüp beni şamar oğlanı yerine koyacağına, duvarımdan seslen sen en iyisi bana. Benden bir isteğin mi var? Geçenlerde daha ben senden bir şey istemiştım hala yerine gelmedi isteğim, şimdi ben seninkini niye yerine getireyim ki? Riske giremem bebeğim. En büyük savunmam en iyi taktiğimdir aynı zamanda: Direkt kavgayı dalaşı sen başlat ki, üste çıkasın! Sana düşünmeye zaman vermem, ben senden hızlıyım. Sana düşünme fırsatı verirsem beni yaralarsın.

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Anladım, içimdeki güvensizliği yok edip kendimi sana açmalıyım. Güvendir ilişkiyi dinamik yapıp ayakta tutan. Görüyorum ki, dümeni arada bir sana verirsem bu kadar asabi olmam ve seni de eşitim olarak insan yerine koymuş olurum. Hayat ilkemi: İkimiz beraber nasıl kazanırız üzerine kurmalıyım. Senin benim isteklerime saygı duyduğun kadar bende senin isteklerine saygı göstermeliyim, senin de bir birey olduğunu ve fikirlerin olduğunu göz ardı etmemeliyim. Aslında sürekli kavga edip, yarışa girdiğimin sen değil, içimdeki özgüvensizlik olduğunu gördüm. Kendimle savaşıp tümünden barışmalıyım çok zor bir yolculuk olacak ama "kim cesurca ilk adımı atarsa o kazanır" sonuçta.

Ay Boğa ya da IC Boğa

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

Sıcaklık ve güvenlik, ondan sonrasında sıcak bir kalp. Beraber olmanın ne demek olduğunu hissetmek, sen ya da bir sürü insanla, yerimin neresi olduğunu bildiğim. Herkesin birbirini kolladığını ve güvendiği bir yere hasretim. Bu bir ailede olabilir benim gözümde içine doğduğum. Buna kendimi ait hissettiğimde kendimi güçlü ve güvende hissediyorum. Seninle seve seve bir konu üzerinde beraber çalışabilirim ya da bir takım içerisinde. Uzun zamandır çoklu ortamlarda daha güçlü olduğumuzu izledim. Tek başıma yapmaktan ziyade, hep birlikte yaptığımız işler daha başarılı benim gözümde. Sürekli ilişkiler, sabitlik, aynı zamanda materyalde önemli bir rol oynamakta benim hayatımda. Hayatın tadına varırken kendimi maddi açıdan bir şeylerden kısıtladığımı düşünmek bile istemiyorum. Bana materyalist diyenler de yumuşak yastıklarda yatmayı istemezler miydi? Gelenekler de oldukça önemli hayatımda. Jenerasyonlar içerisinde oluşmuş alışkanlıklar bende güvenilir bir yan bırakır. Etrafımdaki güzel şeyleri seviyorum, mesela huzurlu bir yuva. Kendimi etrafımda iyi güzel şeyler oluştuğu daha değerli hissedebiliyorum. Başardığım şeyler içerisinde maddi olanlar beni daha özgüvenli kılıyor. Kendimi bir işe yaramış hissettiriyor. Kaçamak ve hızlı gelişen şeyler yaşam tarzıma çok ters düşmekte. Benim olan şeyler, kendimi bir yerlere ait hissettiriyor çünkü aynı zamanda bunlarla da bana ait olan şeylerle de ilgilenmeliyim. Bedensel olan şeyler çok özeldir benim hayatımda. Ben bedenimin içerisinde değilim, bedenim "ben"im! Her şeyiyle hissediyorum bedenimi. Bedenime iyi gelen ruhumu da besler. İkisini ayrı düşünemem zaten. Hüzünlendiğimde dahi ilk bedenimde hissederim bunu. Tam tersi bedenim üzerinde bir şey hoşuma gidiyorsa bunun ruhum içinde iyi olduğunu bilirim. Sağlam kalabilmesi için beden ve ruhumun kendimi sevmeli ve sevilmeliyim. Güzel kokulu bir banyodan, bir masajdan ya da bir yaz yağmurdan daha güzel bir şey düşünemiyorum bedenime dokunan zaman zaman ilk isteklerim bu yönde.

İlişkiler ne Demek Benim İçin

Mantık çok önemlidir ilişkilerimde. Yeni şeyler denemeyi sevdiğimden, bedensel olarak sadık kalmak zaman zaman beni zorlamakta. Bu bir çelişki hayatımda. Doğrularım ve bedenim arasında gel-git'ler yaşarım bu durumlarda. Yine de sadık kalırım. Rutin şeyleri seviyorum, birlikte ettiğimiz kahvaltı, gezintilerimiz vs. Bedeninin sıcaklığını duyumsamak bana güven veriyor. Hangi kokuya alıştıysam o onu ister bedenim yine.

İçimdeki Diğer Yan/Son Söz Ölümde

Ne kadar maddiyat benim için önemli olsa da, yaratmak istiyorum, dünyaya bırakabileceğim bir varlık, nesne, bir şey. Rüzgârın savurduğu bir kenara attığı kişilerden asla olamam. Düşünmeden hareket edemem. Garantiye almadan adım atamam. Toplayıp biriktirdiğim, koleksiyonunu yaptığım o kadar çok şey var ki, bunlarla da bir gün geldiğinde bırakmayı bilmeliyim, vedayı bilmeliyim. Özgürlüklerini ellerinden alma hakkım yok. Benim olan bana ait olan bir şey olmamalı, ömür kurmamalıyım bunlar üzerine farkındayım. Ne demiş bir düşünür: "Kendine sadık olmaya çalışın, başkalarına sadık kalamaz"! En büyük korkularımdan biri doğduğumdan bu yana, kendim mi kalmak, ya da gelişmek mi oldu. Yeniliklere pek açık olmadığımından zorlanıyorum bunda, kendimi geliştirmeli ve asıl yolumu bulmalıyım aslında. Gelenekleri bırakıp kendi yolumu bulmalıyım. Prensipler ve geleneklerimi bir sınava açık tutmalıyım ömrümde. Böyle gelmiş böyle giderden yol alamam. Ne kadar aile

ve kalabalık içerisinde olmayı sevsem de yalnızlığı seçip kendimi içime döndüğüm zamanlarda bilin ki kendi doğrularımı bulma aşamasındayım. Aynı zamanda bu çok zaman alabilir, çünkü alışkanlıklardan ve insanın kendi doğru bildiklerini yıkıp tekrar yapması oldukça zaman alıcıdır. Doğruluğuna inandığım şeylere (ilişki vs) başlayabilir ya da bitirebilirim anca. Kendi birlikteliğimin yanında bir birliktelik daha varsa bu da alışkanlıklarımın vazgeçemeyişimdir anca. Bir şeyi sahiplenmek o şeyden kopmaktan daha kolay benim için.

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Yalnız kalmaktan yana değil, hep birliktelik çekmiştir beni. Annem bile hep şöyle demiştir: "Birbirimize sıkı sıkıya tutunmalıyız. Hep beraber güçlü olabiliriz anca. Bunun içinde birini feda etmek gerekebilir (sürüden-aileden)." Konu hep güvenikti ailemde de. Maddi güvence ve kimleri içerdiği bu güvencenin aile içerisinde. Bizi hep bir şeyler engelledi biz de şimdilerde birilerini engelliyoruz. Bu tüm hayatımca hep şöyle yansıdı: Ne iyi ne kötü? Ne zaman değerli olurum? Neler yapmalıyım değerli kılınmak için? Bu hep sınırdı benim hayatımda: Neleri kazandığımız ve bunun için neler vazgeçmek zorunda kaldığımız gibi bir sınırlama söz konusu oldu. Beraber olmak birinin feda edilmesi demekti hep annemin dediği gibi, yalnız olmak dayanılmaz ve kaybolmuşluk hissi uyandırıyor. Yaş geçip zaman ilerledikçe farklılık göstermeye başladım, seks ve yemeği o kadar önemsememeye başladım hayatımda. Bunlarla değer ölçülerimi çizemeyeceğimi gördüm.

Nelerden Korkarım

Güvenliğimi kaybetmek beni çok ürkütüyor. Çoğunluğun düşüncelerinden etkilenmeye devam edip kendi fikir ve doğrularımı oluşturmamak. Sürüden ayrılmak gibi, itileceğimi düşünmek beni korkutuyor. İstek ve arzularım oldukça yüksek, hayattan beklentilerim, hayata benim verebileceklerim ve karşılığında ondan almam gerekenler. "Her şey ya da Hiç" beni uçuruma sürüklüyor gibi. Daha fazla disiplinle daha başarılı olabileceğimi hissediyorum. Kendimi olan inancımı kaybetmekten korkuyorum, hedeflerimi tutturamayacağım ürkütüyor, sonra da düşünüyorum peki hedeflerim ne kadar gerçekçi ki? Sürekli beni zeminde sıkı sıkı tutmaya çalışan gücü hissediyorum ve dönüşemeyeceğimi düşünüyorum böylelikle.

Savunma Mekanizmalarım

"Sahip oldukların seni <biri> yapar". Böyle bir cümle ile büyümüş hissediyorum. Biriktirmekte aynı zamanda bana keyif veriyor. İnsan, fikirler, para ne biriktirebiliyorsam artık. Bir de yine bir cümle daha geliyor aklıma: "Sahip olduğun her şey, aslında sana sahip olandır"! Ne kadar sahipsem bir şeye ya da kişiye bir o kadar da kurtulup özgür olma hissi çakışıyor içimde bir yerde. Kaçış yöntemim de genelde seks ve yemek oluyor, lüks hayat demek ben demek. Daha nasıl ispatlayabilirim "bir şey olduğumu" ve "ait olduğumu"? Aile geleneklerimizi oldukça başarıyla devam ettirmekteyim. En büyük arsa bende, en güzel ev bende, en kalın hesap bende, en güzel kadın bende vs. Birlikte olduğum insanlarla aynı politik görüşü paylaşmaktayım, zıt yöne gitmiyorum, onlardanım. Feda ettiğim aslında "kendim"im, ama bu kurbanlık pozisyonu beni korktuklarımdan gitmem gereken yoldan uzak tutuyor ve kendimi güvendi hissetmeye devam edebiliyorum.

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Bir şeyler kurban edilmeli farkındayım ama doğru kurbanı seçmeliyim. Öğlene kadar

uyumalar, lüks sefahat içindeki yaşamım, peki nereye kadar? Alışkanlıklarımdan hangisini feda edebilirim? Hayatın bir bumerang olduğunu iyice izliyorum son zamanlarda. Ne şekilde ne tarafa atarsam atayım geri dönüp beni buluyor. Kendimi tam disipline edebilmeyi bilmeliyim öncelikle. Fazla serilip kalmadan bir yerlerde... Lüks ve hırs iki yanımda ve ben ikisiyle de barış imzalayamıyorum orta karar. Asıl gücümün sakinlikte olduğunu biliyorum ve sakinliğimi muhafaza edebilmeliyim, çığırımımdan çıkamam, çıkmamalıyım. Güneşli bir günde dinlenmeliyim çimlerde, bir hobim olmalı mesela spor ya da mum ışığında yatağıma uzanmalıyım, böylelikle pillerim dolar, ben nefes alırım.

Ay İkizler ya da IC İkizler

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

Yaşamamın hafifliğinde bulurum kendimi. Eğer ıslak çalarak yataktan fırlamışsam tüm günü kucaklayabilirim. Kalktığım gibi de kahvaltı sofrasında hemen gazeteye sarılırım çünkü bilgi ve yenilik bana biçilmiş kaftandır. Tüm bu bilgiyi emer arkadaşlarımla paylaşıyorum. İlime hep ilgi duyduğumdan çok şey hakkında konuşacak bir şeyim vardır. Çok şey bilmek benim hayatımda ki güvenimdir, büyüdüğümü hissediyorum böylelikle. Hayat görüşüm: “Bilgi demek güç demektir”. Sürekli bir şeyleri çözmek, beynimi çalıştırmakta aynı zamanda hayat felsefemdir. Ödevlerden zevk alırım. Çok derine inmem gerçi ama analitik olarak öze ulaşmaya çalışırım. Tabii tüm bildiklerimi de çok sempatik bir şekilde dile dökemediğimden herkeslerde beni dinler bu durumda. Yorumlarımı da katmazsam olmaz tabii bu konulara. Dil ile oynamak benim görevim, diller arası geçiş, kelime oyunları... Hislerimi dahi kafamda kurup süzgeçten geçirip dile dökerim. Konuşacak kimse bulamadığımda günlüğüme not düşerim. Aktörlükte de çok iyiyimdir, hemen bir surattan başka surata geçiş yapabilirim. Alkışlanmak ve onay görmek tabii ki çok önemli benim için. Sende kendimi aynalar, senin alkışınla ve bir başka ben olurum, yerim belli olur senin tutacağın alkışla.

İlişkiler Ne Demek Benim İçin

Sana karşı olan tutumum özgür ve neşeli olur. Fazla bağ ve geleceğe yönelmek beni kızdırıyor. Değişik insanlarla buluşmak, tanışmak, bir şeyler paylaşmak beni mutlu ediyor. Eğer biriyle yarını düşünmeye başlarsam, birden ürküyorum tüm güvenim gidiyor. Hep ilgi alanımda kişilerin dış görünüşleri öncelik almıştır. Özellikle dilleri, nasıl konuşur, nasıl yorumlarlar? Nasıl hareket ederler? Hislerini nasıl dile dökerler? Bunları sürekli takip etmişimdir ve de kendimi pay biçmişimdir. Kendimin sendeki yansıması da bir o kadar önemlidir. Doğru sözü doğru zamanda söylemek, söze gerek kalmayan yerde mimiklerimi canlı tutmak; bunlar duygularımın dışı vurumudur. Hayat benim için sahnedir.

İçimdeki Diğer Yan

O kadar çok isterdim ki farklı olmayı! Sadece nötr, rahat ve soğuk olmaktan öte, derinliklere inebilmeyi ve bundan sıkılmamayı. Düşünmenin kontrolünü elden bırakabilseydim. Hep başkalarını taklit edip onların hayatlarını oynamayı değil de, bir kerede olsa kendi hayatımı oynamayı isterdim, içimden taşan. Hayatıma anlam katmak istiyorum, bu becerinin içimde bir yerde uykuda olduğunu hissediyorum. Bunu nasıl uyandırabileceğimi de biliyorum, sabırla derinlere dalarak; özellikle kendi girdaplarıma, çok zaman ve cesaret gerektiren bir şey bu. Konular zorlaştığında kaçmasam, devam etsem. Anca böyle yapıtaşlarım ve hayatım yerine oturabilir.

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Ailemde duygular üzerine hiç konuşulmadı. Konuşulduysa da içi boş şeylerdi, derine, öze inmeyen. Kucaklandığımı az hatırlarım. Hepte özlediğim şey olmuştur. Annem bana masallar anlatırdı ya da sözlerle avutmaya çalışırdı üzgün olduğum zamanlarımda. Bana korkmam için bir gerekçe olmadığını, görünenin o kadar da kötü olmadığını söylerdi. Bundan fazlası olduğunu düşünür ama derine inmekten kaçardım, beklerdim dokunuşlarıyla beni yatıştırın ama olmazdı. Ev içinde de aslında sürekli bir şeyler olurdu. Arkadaşlar, tanıdıklar, komşular

sürekli gelen giden. Bir yandan bu tarz ev ortamı hiç sıkıcı gelmezdi, ama yüzeysellik sonradan gördüğüm bir şey olarak zihnimde yer ederdi. Tabii bu kadar yüzeysellikte benim yetişmem de duygularımın yerine başka şeyleri koymakla hayata devam etmeme sebebiyet oldu. Şimdilerde bile kendime yabancı hissediyorum. Anlatımlar ve hisler birbirine karıştırılarak derine inmeden bana açıklandığından şimdilerde bile bilmiyorum hangisi doğru ve kendimce yoğurup ortak bir doğru çıkarıyorum her olaydan, algılarım kapanmış gibi bu durumdan ötürü. Benden beklenen rolü oynuyordum sadece, kendi rolüm haricinde. Zamanla öğrendim ki, beni öyle seviyorlar diye, beni görmek istedikleri gibi değil, içimde ne olduğumla artık hayatta rol almalıydım sevmeseler de gerçek beni. Ne kadar çok isterdim seni kalbime buyur etmeyi, çok zor geliyor derin bir ilişki yaşamak, ürkütüyor beni ve buna herkesten çok ihtiyacım varken!

Nelerden Korkarım

Derin duygular beni korkutmakta. Bana gerçekçi gelmiyor ama bir o kadar da çekiyor. Sürekli güvenli bir mesafe bırakıyorum onlarla aramda. Çoğu zaman gerçekten ne hissettiğimi de bilmiyorum. Kontrolü kaybetmek istemiyorum çünkü gerçek anlamda hislere güvenmiyorum. Gelip geçici olabiliyorlar, sınırsız olabiliyorlar ve seni mantıklı – sağlıklı düşündürmüyorlar. Bunun böyle olduğunu içten içe bildiğimden kapatıyorum beynimin o bölgesini. Duygular tarafından kontrol edilmek, saçmalamak çok ürkütücü hatta korkunç. Senin de ne kadar kalacağını bilemiyorum, tarih bile vermiş olsan bana ilişkimiz hakkında yine de gidebilirsin, gitmez misin? Sana inansam ben düşeceğim, düşmemek için de mantığıma sarılıyorum. Belki de gün gelecek özgürlüğümde rahatsız olacak ve artık bu ilişkinin adını koymak isteyeceksin. Bu da benim için sınırlarımın çizilmiş olması demek, nefes alamam ki ben öyle. Beni hayatta tutan senin aşkıdan önce bilgi, bilgiyi de dışarıda bulurum. Sana ve aşkına inansam ve sen gitsin; kendim ve tüm mantığımda gider, özgürlüğüm ve tüm bildiklerimde, doğru-yanlış onlarda gider...

Savunma Mekanizmalarım

Kendimi bana iyi hissettiren şeyi buldum: konuşmak olmadı yazıya dökmek. Çok fazla heyecanlandığımda saçmaladığıma şahit oluyorum zaman zaman. O heyecan dönemi geçtiğinde tekrar mantıklı insana bürünüyorum. İsimler takmayı, lakapları seviyorum; böylelikle bir eşya bile olsa lakap taktığım onu canlandırmış hayat vermiş oluyorum. İsimlendirilemeyen şey gerçek olamaz derim. O yüzden her ilişkimin adı konmalı benim hayatımda. Hareketin de bana faydalı olduğunu izledim. Bir şey canımı mı sıktı, hemen kendimi dışarı atıyorum, ya bisiklet ya yürüyerek. Sürekli hayatta bir şeyleri kaçırmışım sanıyor ve bazı şeyleri fazla hızlı yaşıyorum. Bazen bu yüzden kendime ters düşünüyorum, kendi kendimin yabancı oluyorum; özellikle sustuğum zamanlarda, ya da susmak zorunda kaldığım zamanlarda, kendimi tanıyamıyorum, ben ve susmak... Sesimi bile konuştuğumda o anki ruh halime uydururum. Ben kimim, tüm bu maskelerin ardında ki kim?

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Bize öğretilenden daha fazla şey yaşarız, bunu çok kez deneyimledim. İçimdeki sesin beni daha iyi kararlara götürdüğüne bin kez şahit oldum. Hesap strateji kar etmezken zor kararlarımda. Özellikle duygularla ilgili olan kararlarımda artık sadece içsesimi dinleme kararını verdim. Artık “ben ne istiyorum” a daha fazla önem vermeye başladım, kendim olabilmek için. Bedenimde veriyor artık bu sinyalleri bana. Ruh artık yolunda tek değil. Çok yer gezip, çok şey görüp, çok şey yaşamak istiyorum. Yeni yeni bir çocuğun gözlerinden

bakmaya başladım dünyaya, bu daha yaşanılabilir bir şey. Sessizliği keşfettim bir zaman önce, onda ki huzuru ve kendimi bulma yolunu. Mantıklı düşünmeyi elden bırakmadan tüm'e giden yola ulaşmak istiyorum. Kendime yaklaştığımdan beri, kişilerle ilişkilerim de değişti. Ve artık başkalarının rollerine bürünmek değil, kendi hayatımı oynamak istiyorum bu yaşamda. Kendi merak ettiğim ülkeleri geziyorum artık, başkalarının hayalini gerçekleştirmeden. Bu benim hayatım ve içerisinde kendi hayallerim olmalı. Artık saklanmama gerek yok, maskelerimi indirdim, bir ben varım aynada. Artık sadece cümlelerimde ya da fikirlerimde ki ben değilim onların gözünde, artık mimiklerim de oyuna dâhil, beden dilimde, sesim, sözlerim, bakışım her şeyde tüm ben var. Bu durumda artık ciddiye de alınmaya başladım çünkü kararlarım kesin, ben kesinim. Artık sadece bilgiyi almak ve paylaşmak istemiyorum, kendim için de içinden iyi olanları ayıklayıp yaşama geçirmek istiyorum. Sanki yıllarca yemek yaptım ve bu yemekten kendim yemedim gibi hissediyorum. Şimdi artık fikirlerim içime de yansıdığından derinliği tadıyor ve ürkmüyorum, aynam kendi içim oldu, başka aynalara gereksinimim kalmadı.

Ay Yengeç ya da IC Yengeç

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

İç ruhum rengârenk ve hayat dolu, arada bir hislerim değişken olsa da denizin dalgaları gibi. Çok kolay etki altında kalabiliyorum. Aynı bir sünger gibi yargıları emebiliyorum. Rastladığım her şey her olay derimin altına işliyor. Kendim için oldukça fazla zamana ihtiyacım var, yaşadıklarımı sindirip hislerimden emin olabilmek için. En rahat hissettiğim yer kendimi ailem ve onlara yakın bulduklarım; dostlarım gibi. Kendimi içinde doğmuş hissettiğim her yerde ve kişide huzuru bulabilirim. Alışkanlıklarına oldukça bağlıyım, görünmez bir ip beni insanlara bağlamış sanki. Ve bir kere kalbime kazıdığım şeyleri arkamda bırakmak bana göre değil. Çocukluğumdan kalma yerleri ziyaret etmekte oldukça hoşuma gider. Eskiler ve gelenekler, gelenekler aileleri kavuşturur, oluşturur. Ben hatıraların toplamı gibiyim. Aıştığımı bırakamam yenilere ise anca rezervasyon yaparım gönlümde. Gönlümdeki pencereden bakmaktayım dünyaya ve içime dönüğüm genelde. En iyi avutucu ve de koruyucu benim. Senin en derinindekine merhem de benim, hissederim. Anlayışla karşılayamayacağım hiçbir şey yok gibi yeryüzünde olan bitende. Senin iyiliğin için huzurun için çok şey yapabilirim. Antenlerim de iyi görev görmekte bu gibi durumlarda. Bana ihtiyaç duyulmasına ihtiyacım var, yaşam kaynağım adeta. Etrafımda ki her şey, yeşillik, insan, hayvan, masa her şey acı ve tatlıyı tadabilir benim gözümde. Bunları aktarabileceğim yerler yazmak, çizmek, müzik, artistik ve sanatsal durumlar.

İlişkiler Ne Demek Benim İçin

Başkaları olmasa ben ne olurum? İçimdeki onca sevgi ve korumayı kime adayabilirdim ki o zaman? Çocuk olmaya ve birilerinin çocuğum olmasını özlüyorum. Çocuksu sevinçler beni hep çekmiştir ama güven sarsıcı konularda çocukta olsa beni iter bu durumlar. Ne istiyorum? İçimde bir ses daha duyulmakta sadece sıcaklık ve yakınlık istemeyen asi bir yan var içimde kimi zaman da elebaşı olmak isteyen. Ama gerçek ben hangisiyim? Bazen diyorum dinlemelisiniz dediklerimi zorluyorum sizleri. Sakın inanmayın kırılabilir yanlarım olduğuna sadece, aynı zamanda kırabilirim de öbür sese kulak verdiğimde. Ben her ikisiyim ve sizinle beraberken akıyorum her bir yana.

İçimdeki Diğer Yan

Kendi isteklerim doğrultusunda yaşamayı da çok isterdim. Diğer bir yan daha var içimde, düzenli yaşamayı isteyen, risk almayan. Hayatımdan bir şeyler yapmak istiyorum. Etkilenebildiğim için dışarıya da biraz kapamak zorunda kalıyorum kendimi. Planlı yaşasam belki daha düzenli olurdu hayatım. Bir yol çizebilsem kulak asmadan başkalarına. Ama aynı zamanda bu etkileşimler içimdeki renkleri oluşturmakta. Hep hayallerim taa çocukluktan oldu ve okuduğum şiir hep şuydu:

Odamın 4 köşesi var

İçinde hayaletler olan

Ama aynı zamanda kapısı da var

Ve o kapı sana çıkıyor

Daha küçüklükten masallar, resimler, renkler, sesler hayatımı doldurdu ve daha o zamandan bir insan diliyordum bana yardım edebilecek, içimdekileri anlayabilmem için anlayışlı olan benimle. Zamanla anladım ki bunu kendim başarmalıyım ve bazı zaman düzenden kaçan yine kendim oluyorum. Ne kadar disipline daha ihtiyacım var tüm olabilmem için?

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Hatırlıyorum: Hiçbir zaman yaptığım hiçbir şeyde anlaşıldığımı düşünmedim, hissetmedim. Ben senin kucağına oturmayı istedim anne hatta tekrar içine geri dönmeyi istediğim zamanlar, çok büyük korkular takip ederdi o zamanlarda iç dünyamı. Kim tutacaktı beni düşüğümde? Hayaletler görüldüğünde kim koruyacaktı beni? Hep güçlü olmamı beklediniz bende o maskeyi geçirdim, siz doğruyu söylerdiniz. Ama o maskenin altında ne korkularım vardı kalbimin küt küt attığı. İçimde ki sevgiye açlık olmasaydı belki istediğiniz kadar güçlü olabilirdim. Ah anne, benim için en güçlü sendin! Her şeyi alabilen ve de aynı zamanda verebilen. Ne kadar da bağımlıydım sana. Ve bu insan hep bir başka suratla karşıma hep çıkıyor, senin gibi anne, her şeyi alabilen ve de verebilen. Gücünden korktuğum da oldu anne. Ya gitsen ne olur anne? Ya benim istediğimi istemesen? Hem seninle hem de özgür kendimle olmama izin versen oysa. Önemli miyim senin için? Yaramazlıklarım da seviyor musun beni anne? Hep sorular daima sorular ve sonra dönüp salyangoz evime dönüyorum...

Nelerden Korkarım

Biliyorum: Her insanda güçlü duygular tutkular mevcut değil ve ben bu yanıımı gösterdiğimde kaçmalarına sebep oluyorum. Özellikle sevdiklerim gerçek yüzümde kaçma eğiliminde, inkâr ediliyorum ve umursanmıyorum zaman zaman en sevdiklerim tarafından. Bir yanıım “olduğün gibi görünme” diyor! Bu gel-git'ler sevdiklerim yüzünden beni yıpratıyor. Genelde sosyalleşemiyorum maske takamadığım için. Hemen geri çekiyorum kendimi inkâr edilmemek için. Oysa o kadar muhabbete ihtiyaç duyarken. İçim dışım bir olmazsa, kim olabilirim ki? Bunu pahalı ödüyorum. Kim olduğumu bana duyuran hatıralarım beni ayakta tutmakta, alışkanlıklarım. Kendi özlemlerimi yaşatmaya çalışıyorum insanlarda ve onlar kendilerini geri çekecek diye çok korkuyorum. Kalman için her tür manipölasyonu yapabilirim taa ki sen içini bana açana kadar! Çok yüklü duygusal bir gücüm olduğü tarafımı fark ettim. Bir şey sebep olmalı, seni yeniden kazanmama!

Savunma Mekanizmalarım

İçim de ki ebeveyn ile çocuğün stratejileri bazen dayanılmaz olabiliyor. Hangi taraf kazanacak? Korkularımdan dolayı hedeflerimi belirlemeye başlıyorum: Hissettiğimi söylemeye yanaşmıyorum. Kurallar koyuyorum kendime. Sonuç: Gerçek ben ölüyor içimde bir yerlerde. Ben "ben" olamayınca birileri gidecek diye... Durduğüm yeri kaybeder miyim biraz boşa alsam? Gevşesem? Tarafından gelecek bir kelime ile bütün yapbozlarım yıkılabilir, etki altında kalıyorum. Kendimi korumaya kalkıyorum o anlarda. Sonra bana diyorsun: Bencilsin, tırmalamayı seviyorsun, bu doğru mu? Ben hissettiğim şeyim. Ne istediğimi anlamayanlara da öbür omzumu dönüyorum, savaşı bırakıyorum.

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Herkesin kendi doğrularında yaşadığını görmeye ve de kabullenmeye başlamalıyım. Ben ve diğerleri var bu dünyada, bunu anlamak oldukça zor olsa da sindirmeliyim. Sınırlar koymayı öğrenmeliyim fazla yakınıma geldiklerinde bir el pençesiyle onlar beni alt etmeden. Duygularımı kontrol etmeyi öğrenmeliyim. Korse sıkacak ama dinginlik verecek hayatıma. Sabrın iyi yanlarını görmeliyim. Başarının anlamını tam anlamalıyım. Bu hayatta kim olduğümü ve ne olmayı istediğime karar vermeliyim. Her dala konamam. Enerjimi tek yere akıtıp konsantre olmalıyım. Enerjimi fazla yönlere dağıtmamalıyım. Biraz değişkenliğe de yer açmalıyım hayatımda. Düzenimi kurup yeteneklerimi kumun altından çıkarmalıyım. Gerçekçi

bir plan olmalı hazırlamalıyım hayatımda ve bu hedefi takip etmeliyim. İçimde ki sese kulak verip içimde olup bitenlerden haberdar olmak istiyorum dış dünyadan çok fazla etkilenmemek için. Sorumluluklarımı bilmeliyim en çokta kendi adıma. Sadece duygularımın peşinden gitmemeliyim mantığımı da için içine sokmalıyım.

Ay Aslan ya da IC Aslan

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

Allah beni bir sürü yetenekle yarattı. Bunun için gerekli olan potansiyeli içimde hissetmekteyim dünyaya uyarlamak için. Kendimi oldukça önemli hissediyorum, sanki her şey benim için olmakta etrafımda. Yapılacak çok şey var, el atılmalı. Daha yüksek mevki için yaratıldığım hissi sarmakta her yanıma. Aynı güneş gibi her şeyin merkezinde olmak istiyorum, zaten doğdum doğalı her şeyin merkezindeydim aslında. Dünya benim etrafımda döndü sadece. Değerimi bilmekteyim, ben “herhangi” biri değil “özel birisiyim”. Bunun için tabii başarı, cesaret, eylem ve cömertlik en az gurur kadar gerekir. Yeni bir şeyler yaratmanın hissi içimi sarıyor sürekli. İçimdekileri bildiğimden hedeflerimde büyüyor bu durumda. Hayatımdan müthiş bir sanat eseri çıkarmalıyım. Gelecek nesillerde de adım anılacak kadar önemli şeyler olmalı yaptıklarım. Saygı görmeli ve insan yerine konmalıyım kesinlikle. Nerdeyse göğü yere indirecek gücü içimde hissetmekteyim. Biliyorum ben özel bir odundan yontuldum, sivrilik benim takma adım. İsteklerim güçlü. Herhangi bir şey olmamalı başardığım, kimsenin yapmadığı bir şey olmalı. Sınırları aşmak, kimsenin denemediğini denemek istiyorum. Ve de yalnız yapmak istiyorum tüm bunları. Başkaları arkamdan gelebilir ama başı ben çekmeliyim, madalya benim olmalı kimselerin sorumluluğunu almadan. İçimde bir yaşam enerjisi yüklü. Bu kadar hayat doluyken bana hayran olanlarda bir o kadar fazlaşıyor tabii çevremde. Bu da enerjimi arttırmakta tabii, başkalarının gözündeki ben'i. Karizmam ile herkesin merkezine yer alabiliyorum bu durumda. Ama bazen şaşırıyorum yeniden hedefime yönelirken, gerçekten yönüm bu muydu? Yön neresi? Hangi kanaldan? Daha ne yapabilirim ki başkasının henüz yapmadığı? Bazen öyle oluyor ki hedefsiz yöneliyorum içimdeki enerjiyle, bu durumda beni depresyona sürüklüyor bir köşeye çökmüş halde. Öyle zamanlar oluyor ki, ben Start çizgisinde duruyorum ve hala başkasının Start sinyali bekliyorum. Bu sinyali kendim kendime nasıl verebilirim? Zamanı geldiğini nasıl bilirim dışarıdan uyarı almadan? Yanlış bir hedef mi koydum da kıpırdamıyorum yerimden? Hevesim de gidiyor zaman zaman bu durumlarda. İçimde bir yer huzur, sessizlik diyor ancak bunlara kavuşursam da başı başkası çeker diye ürküyorum ve devam ediyorum. Dünyaya kendi bakış açımdan bakmaktayım, başka ne olacaktı ki zaten? Gururumla oynamaya kalkılırsa birden dirilirim, bütün antenlerim açılır sonuna kadar. Saflık benden uzak dursun, aptal yerine konulup gururuma laf söyletmem.

İlişkiler Ne Demek Benim İçin

Kendim için sorumluluklarım var, pazarlık en büyük tutkumdur. Her yerde tek ben olmak istiyorum, böyle olunca da kendimi kıyaslayacak kimse olmuyor etrafımda. Özellikle ilişkilerde bunu fazlasıyla hissetmekteyim. Karşı taraf hep benim arkamda olmalıysa nasıl saygı duyacağım yanıma getirmeyeceğinden onu? Bağımlılık kötü yanlarımdan biri ilişkilerde.

İçimdeki Diğer Yan

Başkasının gözlerinden dünya nasıl görünür acaba? Benim gözlerimden hep baktığımdan oldukça güçlü görmekteyim. Bu yaşıma kadar biraz da farklı yönleri, hep güçlü olamayacağı yönlerini de gördüm, kabullenmek gerekiyor zorlarsa da. Kendimi her şeyin ortasına koymadığımda gördüğüm şeylere epey şaşırmıştım. Daha çocukken bol bol söylendi bana “sen çok özelsin” kelimesi ve de “dünyada bir tek sen varsın, sen bir tanesin” sözleri. Bir

ömür bu sözler bana yapışık kalacak bu durumda. Her şeyin ortasında da kendim durunca, dünya benim etrafımda dönünce, nasıl ilişki kurabilirim ki? Ben merkezdeyken bir başkası olmayacaktır, merkez olmayanla ben nasıl birlikte olurum? Ben her şey olmak için yaratıldım, herhangi birinin ya da bir şeyin kopyası olamam.

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Çocukluğumu düşünmeyi pek sevmiyorum, annemin o belli yerini aldığı zamanları. Hem sevincinde hem acısında o kadar parlardı ki yanında bana yer yok hissi sarardı beni. Zayıflıkları bile önemli görünürdü bize. Çok özel oluşumu her zaman belli ederdi benim bunu isteyip istemeyeceğimi hiç hesaba katmazdı. Dışarıya yansıttığımız aile görüntüsü bile her şey yolundaymış gibi oldu ise de içimizde çok farklı idi. Annemin bir gün doğru dürüst yerinde oturduğunu gördüğümü tam hatırlamıyorum. Konuşmaya bile hep bir pazarlıkla başlardı sanki. Onun gölgesinde kendimi hem çocuk hem kocaman hissedirdim. Ben önemliydim, hep merkezde oldum. Zor durumlarda hep bana başvurulurdu, ben merkezdeydim herkese ulaşabilirdim. Ve bazı zamanlar olurdu, tam bana ihtiyaç duyulduğu durumlarda benim kilitlenişim ve bu durumla baş edemeyişim. Hemen böyle zamanlarda bir başkası yerime kararları alır benden daha fazla merkezde olur, kontrolü sağlar ve gücünü koyardı ortaya, bu bana baygınlık derecesinde taşınmaz gelirdi. Dünyam yıkılırdı böyle zamanlarda. Hem dünyanın merkezi sensin diye büyüyeyim hem de birden göreyim ki başkaları da merkezde ve de çok güzel yerime işleri haledebilmekte. Peki, kimdim ben? Hem merkezde olan hem olmayan? Bu nasıl olabilir? Alkışlanıyordum evet güzel bir şeyler yaptığımda, buna alışkımdı zaten. Mesela ebeveynlerime sürprizler yaparak vs çok sevdiğimi biliyorum, ama hiç içimde hissetmedim beni sürprizsiz sadece “Ben” birey olarak sevdiklerini. Bu ruhuma çok dokundu anladıkça zamanla. Bugün bile bu yara hırslarımı biliyor. Orijinal bir şeyler yaptığımda mı sadece sevilleceğim? Ya mesafe koysam ya da düşündükleri biri çıkmasam, hayallerinde canlandırdıkları o zaman sevlimeyecek miyim yani? Bugün bu soru beni hala düşündürüyor. Gerçekte kimim ve yapmak istediklerim başkalarını memnun etmeye çalışmadan nedir? Başkalarını memnun etmeden saygı göremez ve de sevillemez miyim? Hedeflerim de bu soruya henüz bir cevap bulamadığımdan sürekli yön değiştirmekte.

Nelerden Korkarım

Önemli özel bir şey yapmadan bu dünyaya bırakmadan rahat edemeyeceğim sanırım içimde bir yerlerde. Hep yukarılarda gezinmeye çalışırken düşersem korkusu sarmış durumda dört bir yanımda. Ya eleştirilirim? Bana gülerler mi? Çok özel oluşumdan tüm bakışların da üzerimde olduğunu hissediyorum. Bu riski alabilir miyim? Hani dünya benim etrafımda dönüyordu? Ya yanımdan teğet geçerse bir gün ne yaparım? Allah bunu bana verir mi? Benden ne olur o zaman?

Savunma Mekanizmalarım

Çok çeşitli hedeflere yöneliyorum böylelikle özgür ve kimseye bağlı olmadan başarıyı tadıyorum. Hedeflerim tartışılabilir olmamalı, tek olmalı, denenmemiş olmalı ki kimse hakkında konuşmasın. Bununla özel kalabilirim. Zayıf yanımda lükse olan düşkünlüğüm. Komşum Ferrari’ye bindiğinde bilirim ki o herhangi biri değil. Herkes olmamak için nelere ihtiyacım var acaba? Her şeyle deneyebilirim bunu: Kıyafetlerimde, saçımda, seyahat ya da çok lüks bir saatle. Herhangi bir şey her ne olursa ihtiyaç duymaktayım kendimi ispatlamak için, özel olduğuma dair. Başaramazsam depresyon ve hastalıklar hemen diğer köşe başında beni beklemekte bilirim.

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Bir yerde okumuştum: “Değişikliği nasıl yaparsınız?” benim cevabım ise: “Dene, dene, dene”. Belki de benim konum değildir sürekli aynı yöne yönelmek, aynı yöne bakakalmak. Değişim gerek. Farklı şeyler denemek, yenilenmek. Gerçek kimliğimi ortaya koyduğumda belki beni bırakacaklar ya da çıkışı verecekler, özel diye yanımda tuttuklarımda benden gidecekler belki, ama kimseyi memnun etmeye çalışmadan ben olmaya çalışmalıyım. Daha çok derine inmeliyim, parmağımın yanacağını bile bile denemeliyim bunu. Sorunların üstüne gitmeliyim, kaçmamalıyım, boyamamalıyım. Ben değişimlerin insanıyım, kim “X” derse ben ardından hemen “Y” demişimdir, kimseyle hemfikir olamadım bugüne kadar. Ben hep özel, ben hep ayrıcalıklı. Güneşten daha fazla şey olmak istiyorum hatta merkezden de öte. Sadece güneş değil, diğer gezegenlerinde yerine geçebilmeliyim akmalıyım. Kendimi başkalarının yerine koyup derinlerine inebildikçe anca gerçek kimliğime kavuşurum, dünyanın tek benim etrafımda dönmediğini kabullendiğimde.

Ay Başak ya da IC Başak

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

Bu dünyadaki yerim neresi? Bu yeri nasıl bulabilirim? Nereye aidim? En çok bu sorular üzerinde dönmekteyim. Sınırlar oyununu en iyi ben bilirim. Çabuk öğrenip çabuk hareket ediyorum. Olacakları bazen önceden görebiliyorum. Sütten dilim yandığından yoğurdu üfleterek yiyenlerdenim kıyaslayarak titizce. Kontrollü hareket etmek beni sürprizlerden uzak tutuyor. Başıma gelebilecekleri bilince ona göre inisiyatifimi kullanabiliyorum kontrolüm dâhilinde. Hatta 10/20 yıl sonra nerede olacağımı bile biliyorum içten içe. Bu durum hayatımda oldukça yardımcı oluyor kaygan zemine rastlamıyorum böyle olunca. Çok iyi bir izlemciyim. İzlemek, takip etmek adeta tutkum. Hedeflerimi tutturmakta ne kadar enerji gerekiyorsa o kadarını harcıyorum fazlasını değil. Olmayacak konulara el atmıyorum daha en baştan. Kendimi böylelikle kontrolüm altında olduğunda her şey güvenli hissediyorum aynı zamanda.

İlişkiler Ne Demek Benim İçin

İnsanlarla ilişkilerimde utangacıım biraz. Önce onların ilk adımı atmalarını bekliyorum ve ilgilendikleri alanları öğrendiğimde konuya iştirak ediyorum. Böylece yine güvenli tarafta olmuş oluyorum. Tabii ki insanlara nasıl hissettiğimi söylemek isterdim ama bunu duymak istediklerinden emin değilim. Nasıl davranacaklarını bilmediğimden ben onların istediği gibi davranıyorum onların ilgi alanları vs. İlişkilerde ne de olsa kurnazlık gerektirir. Sürekli onlara karşı dikkatli davranıyorum. Antenlerimi açıp karşımdakinin nasıl olduğunu hissediyorum ve de aynı zamanda benim tarafımdan onu ne korkutur diye bilgi topluyorum. Bu yüzden geri planda kalmak benim en güvenli yerim. Aslında oldukça duygusal biriyim. Bir insanla aşk adına kendimi salmayı çok istediğim olmuştur. Ama karşımdaki için fazla şey yaptığımda aşkımda adına oyunun bozulduğuna tanık olmuşluğum var o yüzden kontrolü elimden bırakmıyorum artık.

İçimdeki Diğer Yan

Ben bilgi topluyorum başkaları pul toplarken. Çok bilen çok şey yapar. Ne çok inanmayı isterdim Allah'ın her konuda yanımda olacağına, o yüzden kontrolüm. Oldukça yorucu sonuçta, hep uyanık kalmak, her şeyden haber edinmek bunların hepsi de güven sorunun yüzünden. Bir rahatlayabilip inanabilsem tüm barışın mutluluğun kendi içimde olduğuna. Bu kadar düzene alışıkken başkasının düzenine alışamamam da cabası. Hiçliğe yürümeyi isterdim oysa yapılabilecekler ve bırakılması gerekenler adına. Oyunun kurallarının olmasını hep benimsemişimdir. Ben gerçi bu kurallara itaat etmiyorum kurallar bana itaat etmekte.

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Korkak bir çocuktum. Anlaşılamamış o kadar çok şey vardı ki hayatımda. Hep birilerine yük oluyormuşum gibi bir his olmuştur içimde ve bu yüzden de hep suçlu hissetmişimdir kendimi. Hep çaba gösterdim küçücük olup göze batmamak için şeker bir çocuk olmak için. Göze batmak bana göre değildi. O zaman da hiç sorun olmazdı ben sessiz cici kaldığım sürece. Yalnız eksik olan bir şeyler vardı sanki biri bana “tamam, her şey düzelecek” demesi gibi. Ya da birilerinin beni okşaması gibi o yüzden de uzak duruyorum temastan alışık olmayışımından. Keşke diyorum ailemde de insanlar duygularını gösterebilselerdi. Tek görünen şey bizde; her

yerin oldukça temiz ve düzenli olduğuydu ve de kişisel olarak göze batmamak çok önemliydi ailemde. Kimin ne istediğiyle değil herkesin bir şey almış olmasıyla ilgilenilirdi. Önemli miyim? Herhangi biri için önemli olabilir miyim hiç? Yoksa sadece yedek miyim? Bu sorular beni ürkütmekte hala. Özellikle de hayat yanımdan akıp gidecek ve ben seyirci kalacağım diye kendimden bir şeyler katmaya katmaya...

Nelerden Korkarım

Korkular hayatımda hep yer etmiştir. Mesela işimi kaybeder miyim? Terk edilir miyim? Yakınlarda bir yerde geçen yangın çıkmamış mıydı? Neler olabilir? Düşünülecek ne var? Karanlıkta yürümek gibi benim için bunlar. Ama içimde ki diğer seste hep özgürlüğe yürümek isteyen o ses var. Dünya bu kadar küçük olabilir mi? Ahlak tüm her şeyin ölçütü müdür? Yaşlanmaktan ödüm kopuyor yaşayamadan bunları irdeleyemeden. Sınırsız bir hayatı yaşamak rüya benim için ancak devamında oluşabilecekler yine en büyük korkum. Başkalarını önemseyemediğim kadar kendimi önemseyebilmeyi isterdim. Ya kontrolü bırakıp sınırları aştığımda dünya başıma çökerse?

Savunma Mekanizmalarım

Bir şeyler biliyorum ama daha çoğunu bilmek istiyorum. Einstein ne demişti: “Allah zar atmıyor” o yüzden kontrolü bırakamıyorum bir türlü elimden. Her şey düzenliyse kurgulanmışsa sürpriz de yoktur hele kötüsünden hiç. Her şeyin mantıklı bir açıklaması vardır yeter ki bulmayı istesin insan. Düzen hayatımda o kadar büyük bir yer etmekte ki. Dostlarım arasında bile bir düzen bulunmakta. Oldukça da çalışkanımdır tüm bunların yanı sıra. Güvenli olan yerleri ve kişileri seçiyorum bu yüzden kendime en çok. Uyum sağlayamayacağım kişi düşünemiyorum çünkü ben onu dinliyor ve ayak uyduruyorum.

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Anladığımızdan daha fazlasını yaşamaktayız. Kendim için doğru olan şeyi yapabilirim ama sonuçlar her zaman farklı olacaktır. Güvenmeyi öğrenmeliyim, güvenmek ümit etmekten daha iyidir. Bir düşünür ne demiş: “Bir mektubu postaya veririm ve yoluna bırakmış olurum”! Ne kadar doğru, her şeyi yapsam da her şey kendi yolunu çizer sonuçta, kontrol bir yere kadar yani. Onu postaya verdikten sonra ki kaderi benim elimde değildir artık... Ne zaman ki korkularımdan kurtuldum, ne zaman ki sınırları aştım gördüm ki cesurum ve cesaret güçten daha önemliydi elimde tuttuğum kontrolden. O zaman öne doğru ilerleyebilmeyi başardım. Artık mükemmeliyetçilikten yana değilim. Kontrolsüz su gibi akmakta yatmakta sır. Artık bende duygularımı paylaşıyorum.

Ay Terazi ya da IC Terazi

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

Yalnız başıma olmayı sevmiyorum. İlişkim olmadığından kuru toprak üzerinde ki balık misaliyim. İlişkilerim kendimi başarılı ve mutlu hissettiriyor bana. Bir ilişkim olduğunda hayattan tat alıyorum. Anca o vakit fikirlerim su yüzüne çıkıyor. Birlikteliklerde güçlüyüm ve rotayı biliyorum. Madalyonun öbür yüzü lazım bana. Farklılıklarımızla anca birbirimizi bütünleyebiliriz. Bunun neden bu kadar önemli olduğunu soruyorsun bana. Paylaşmadığım bir şey üzerine nasıl sevinebilirim ki? Yaşadığım senin yaşadığından nasıl farklı olabilir ki yol aynı olmasa da her seferinde yaşanılan hep aynı. Dünyayı internet ağı gibi algılıyorum, hepsi birbirine bağlı, bir parça eksik olunca ya da program çalışmıyor işte. Dış enerjinin akımını hissediyorum tek değilim. Hayatımın sözü: İlişkiye geçmek hayatın kendidir. Ben de bu bağları tek tek işliyorken bu mutluyum. İlişkiye geçmek benim için en kolay şey, çünkü insanlarla ilgileniyorum onları anlamayı istiyorum, kimdirler, ne yaparlar hayatta kalmak için, hangi cümleyle kime ne diyebilirim ince eliyorum. Diyecekleri her şeye de yargısız açığım. Onlarda bunu hissettiklerinden bana yaklaşımları daha kolay oluyor.

İlişkiler Ne Demek Benim İçin

Dediğim üzere: İlişkiler her şeydir benim için! Çevrem hep insan dolu olmuştur. Yapayalnız hiç olmamışımdır. Empati kurma yeteneğimle kendime hiç yalnız hissetmiyorum hatta. Başka insanlar benim için ne yapıyor? Kimisi bana zamanını ayırıyor, kimisi yerden kaldırıyor, kimisi aynam oluyor kendimi unuttuğumu sandığım yerde. İç huzurumu sağlıyorlar. Pasif durumdan çıkıp aktifleşiyorum insan ilişkilerimin yoğunluğunda, daha çok yaşama hevesi doluyorum ve de bir şeyler yapma çabası baş gösteriyor. İlişki için her şeyi yaparım, iki tarafında kazanması önemlidir benim için ve birlikte oluşumuz.

İçimdeki Diğer Yan

Kendimi ispatlamak istiyorum. Bazen üstümde bir sürü pirenin farklı yönleri sızdığını hissediyorum. Birinin şu problemi var, diğeri bilmem ne vs. Ve hep tek başlarına haledebileceklermiş gibi sorunları. Bu da fazladan enerji kaybına yol açıyor bende. Zaman zaman tek başıma yatağında yatarken ve de düşünürken buluyorum kendimi, bu kadar da zor olamaz ya hedeflere konsantre olabilmek? Sonra birden o nefreti duyumsuyorum içimde bir yerde. Tüm bunların içerisinde benim yerim neresi? Benim söz hakkım yok mu? Tabii ki benim de istek ve arzularım bulunmakta, hep başıma gelen ise, elimi uzatıp kolumu geri alamamak oluyor. Özellikle de bazen tam kızgın anımda bu başıma geliyor herkes tuhaf tuhaf bakıyor o zaman alışıktı olmadıkları bana. Tekrar kendimi bana suçlu hissettiriyor bu bakışlar. Fikrimi söyleyince de böyle bir şeyle karşılaşıyorum bu seferde. Bazen ise tüm o huzurun içine yumruğumu indirmek istiyorum ama hamurum müsait değil işte...

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Ailemizde hep huzurlu bir hava esirdi. Evimiz oldukça güzel ve zevkli döşenmişti. Kültürlü ve saygılı bir şekilde ilişkiler yürürdü evimizde. Sadelik hâkimdi, sade gülümsemeler, böyle kopan kahkahalar olmazdı hiç. TV açık ise ve aşk filmi oynuyor idiyse annemiz ya kapatır ya da filmin sonunda aşkların mutsuz sonla hep bittiğini söylerdi. Annem mutsuz muydu acaba? Neyi kaybetmiştik ya da neyden vazgeçmiştik aile olarak? Annem için neydim acaba? Beni

seviyor muydu? Ne yapabilirdim ona daha yakın olabilmek için? Kendimi kayıp hissedirdim ürkerdim. Ne yapıyor olursam olayım tevazu ile karşılanır ve normal hayata devam edilirdi, aşırılıklar hiç olmazdı. Anneme daha yakın olabilmek için daha fazla zaman yaratırdım ama sanki o orada değilmiş gibiydi hep. Hala daha benim için önemli olan insanlar için daha fazla ilgi duyuyor olmam enteresan bir şey olmasa gerek. İçimde bir ses “eksiğim olan tek şey sensin”. Peki ya beni terk edersen benden ne olur? Sanki bir parçamı geride bırakır gibiyim. Nasıl bir mesafe koyabiliriz araya ki, hayatlarımızı parmak atmadan biz bize mutlu kalarak?

Nelerden Korkarım

Mesela önemli biri olmuşum bir yazı masasının arkasında oturuyorum ama bütün gün ne odama gelen var, ne bir telefon açan, yalnızlık bana kalmış, bu benim en büyük korkumdur. Başka şeylerde beni ürkütür: Mesela arkadaşlarımlayım ama kavga ediyorlar ve ben onlara hadlerini bildirmek zorundayım, hiç bana göre değil. Hangisinin haklı hangisinin haksız olduğunu belirlemek bana göre değil, kararlar bana göre değil bir kere, çünkü biri hakkında karar vermek diğerini kaybetmek demektir. Sürekli içimde ki ses yönlendiriliyorsun diyor, aslında dediğini yapmazsam gidersin diye korkuyorum. Bu durumda beni ben olmaktan çıkarıyor. Yakınlığına, sana ihtiyacım var hâlbuki beni yalnız bırakma. Bir de başka bir şey daha var: İnsanlar her istediklerini yapıp, zorla ya da güçleriyle insanları üzebildiklerinde, saygısız hareket edip hayvanlar gibi güdülerıyla hareket ettiklerinde kültürlü olmak neyine diyor başka bir seste bu sefer. İnsanların bu hayvani güdülerle hareketlerini izledikçe ve de şahit oldukça daha fazla ruhumu ve bedenimi geliştirmeye başladım, sizlerden olmak istemiyorum.

Savunma Mekanizmalarım

Estetikte aynı biçimde çok önemli benim için. Fazlasıyla özür dileyebilirim hiç sorun değil, yeter ki gerekçe olsun ve tadında kalsın. Sana öyle bağımlıyım ki, bu bana zaman zaman çok ağır gelmekte. Sırf senin için döndürüyor gibiyim dünyayı ve benim isteklerim, arzularım yokmuşçasına, ben bir kuklaymışçasına sende oynuyorsun. Kendim gibi kartları açık olan birine ihtiyacım var aslında. Sen ise hiç kurtarıcıyı oynamaya yanaşmıyorsun ama bir gün gördüm mesela çaresizliğinde nasıl bir kurtarıcıya dönüşebildiğini.

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Anahtarın ilişkiler olduğunu biliyorum. Her rastladığım insana bir şey borçluyum, beni benimle yüzleştirdikleri için aslında. Ne hissettiğimi, ne olduğumu, nereye koştığımı onlar gösteriyor bana. Oluşların sebebinin ne olduğunu biliyorum artık: Bir kelime, bir mimik, bir bakış ve her şey çözülüyor kararlar alınıyor kimisi iyiye kimisi kötüye. Doğduğumda bir sürü tek tük taş serpilmişti, benim görevimde o taşları birbirine bağlayıp yolumu bulmak. Zamanında senin çok güçlü olduğunu gördüğümde koptum senden gizlice. Ama şimdi biliyorum kendimi sende tanıyabileceğimi. Birbirimize verebileceğimiz en güzel şey işte böylece kendimiz olabilmek birbirimize tuttuğumuz aynalarda!

Ay Akrep ya da IC Akrep

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

İçimdeki ses sürekli bütünlükten bahsediyor. Bütünlüğü sağlayabildiğim an nefes aldığımı hissedebileceğim sanki. Bu hedefimi tutturabilmek için her şeyi yapmaya hazırım. Düzeltilebilecek her şeyi düzeltmeden rahatlayamayacağım bu dünyada. Tüm enerjimi bu hedefe adıyorum. En derine inip öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek istiyorum. Bu hissimi doyurabilmek için ruhumu şeytana satabilirim sanki. Hayatımı nasıl iz bırakırcasına sanatsal bir havaya büründürebilirim? Gittiğimde arkamda bir şeyler bırakmak istiyorum. Ölümün kendi olmasa da, öldüğümde arkamda bir şey bırakamamak beni delirtiyor. Hiçbir şey karşılıksız olmamalı. Yaptıklarına değer biçilebilmeli, benden sonrakiler beni hatırlamalı ki içlerinde yaşamaya devam edebileyim öldüğümde de. Bana sevgini, yaptıklarını anlatarak, değerini bilerek gösterebilirsin. Bende gördüğün her şey içimdeki tek bir halkanın parçası olacaktır. İhtiyacım olan sanki içimdeki huzursuzluk, acı, boşluk ki yoluma devam edebileyim. Kurtulmayı istediğim zamanlarda oldu, bırakmayı dizginleri tutmayı istemediğim zamanlar, hiçbir zaman her şey yeterli olacak mı? Gerçek olan ise, farkındalığı yaşayabilmem, neyin iyi neyin kötü olduğuna dair. Sınırlarımı çizebilmeyi istiyorum. Tek bir doğru vardır ama onun, bunun dediği değil, o doğruyu ben bulmak istiyorum. O doğrudaki yol almak istiyorum. Yaptığım her şeyde bir amaç olmalı, sebep olmalı. Hayatı sonuna kadar yaşamak istiyorum, ya her şeyiyle ya da hiçbir şeyiyle.

İlişkiler Ne Demek Benim İçin

Sadakat ve bağlılığı sorguluyorum her seferinde. Biri hayatımda yer ettiği anda o benimledir artık. Başlarda kendimi pek açmasam da sonrasında açmaya başlıyorum kendimi yavaş yavaş. Tüm gücümle rağmen yaralanabilir bir yapım var o yüzden kontrolü sağlamalıyım ki devamında sen beni üzemesin. Seninle kalmak istiyorum diye üste çıkıp ayna tutmazsın bana değil mi? Sen olmayınca bütün hissedemiyorum kendimi. Bizi birbirimize bağlamak isterdim. Sen benim hazinem ben ise o hazineyi koruyan. Kimse hazinemi benden alamaz. Ve arkamdan bir gün kapıyı kaparsam ki çok zaman alır bu tam kapamışım demektir.

İçimdeki Diğer Yan

Eğlenip gülebilen insanlar gördüğümde ne kadar boş bulsam da bunları içim acıyor onlar gibi olamadığımdan, fazla derinlerde gezişimden. Ama tüm bunların içinde bir şey daha var: Birlikte olmak, herkes olabilmek, sıcaklık, samimiyet ve bunların getirdiği güven benim pek yaşayamadığım. Bir gün herhangi bir şey yapmak sebep gütmekten güzel olmaz mıydı? Mükemmeliyetçilik olmadan, sorgulamadan. Sürekli ense boyun kısmım ağrıyor çok fazla düşünüp derinlere dalmaktan. Sanki bir tünelin içindeyim ve ben çıkamıyorum gibiyim oradan, spiral gibi bu düşünceler. Ve bazen sen yanımdayken her şey farklı oluyor huzuru tadıyorum alışık olmadığım ve saçma bulduğum. O vakitlerde sırada olan her şeyi askıya alabiliyorum anca koşturmadan hayatta.

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Hep yarış içerisinde olmam beklentisi, geldiğim yerin daha ne kadar ötesine gidebilirim ki? Okulda en iyiydim, terbiye mükemmel bir ahlak, denedim yaptım başardım elimden gelenin

en iyisini. Senin hoşuna gittiği gibi olmaya hep çaba gösterdim. Ve beni insan yerine koyasın diye yeterince kafamı çalıştırdım. Daha ne eksikim olabilir? Bakışlarından anlıyorum hala beni tam sindiremediğini. Bu bakışı kendi içime de yerleştirdin. Sürekli kendimi hatalı hissetmeme sebep oldun. En iyiyi yapmak zorunda olmak beni hep yordu. Bu sebepten ötürü bir türlü özgürleşemiyorum. Bazı zamanlarda deli bir kızgınlık geldi oturdu üstüme. Daha yapabileceğim ne kaldı neye oranla?

Nelerden Korkarım

Benden daha güçlü ve de iyi misin sanki? Sanırım beni terk edeceksin. Kesin bırakacaksın aslında içimde ne kadar zayıf olduğuma şahit olduğunda. Sana o kadar çok koz verdim güç senin eline geçti ve beni saymıyorsun artık. Ne zaman gözlerinde doğru olabileceğim? Ne zaman yeterli olabileceğim senin için? Başkalarını benden çok mu seviyorsun? Kıskanıyorum seni bana ait olmamandan ötürü. Beni sevdiğini ve yeterli olduğumu ne zaman diyeceksin bana? Kontrolü bırakıp gerçek yüzümü gösterdiğim an gideceksin benden oysa. O yüzden her şeyi kontrol etmek zorundayım gitmemen için. Her şey olduğu gibi kalıp aynı devam etmeli ama her yeni değişikliğinde bana yararı olacağını biliyorum ama olduğu gibi kalması bana güven veriyor, kontrolü elimde tutabiliyorum. En büyük korkum ele verilmek. Sana güvenebilir miyim kendimi anlatmaya? Bazen açayım diyorum içimi ama ya sonra? Yaşatacağın ilk hayal kırıklığında bir daha hiç affetmeyeceğim ki zaten seni.

Savunma Mekanizmalarım

Ne dedin seni duyamadım? Başka bir şeye konsantre olmuşum. Doğrularıma tutunmasam nasıl ayakta kalabilirdim ki? Hedefime kilitlenip yoluma devam ediyorum, kendimce doğru olana. Her şeyin benim istediğim şekilde rayına oturmalı, oturacaktır da. Uzun zaman alıyor gerçi bir karara varmam. Ben önümdeki düz yola bakarım, sağdan soldan gelenlere değil. Kendimi güvende hissediyorum bildiğimde beni neyin beklediğini, sürprizler bana göre değil, her şeyi bilmekte otokontrolden geçer. O yüzden de doğrudan şaşmıyorum. Güvenlik durumu benim için oldukça önemli bir konu. Bana ait olduğunda kendimi güvende hissediyorum. Eksik yanları boşlukları hep kontrol ediyorum ani bir hareket oluşmasın diye. Benden bir adım önde olmaman ve beni alt etmemen için sürekli tetik üstündeyim. Evet, stratejilerim var kendime sakladığım ki beni kendi silahımla vurmayasınız diye. İçim acıyor genelde oralarda “Biz” kelimesi kullanıldığından. Bu da bana güvenlik vermekte, ama ben neyim onların içinde? Hepimiz bizi bağlayan bağdan mı ibaretiz? Ben özel bir yer edindim ailemde, hem onlardan gözükep hem kendimim.

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

En sonunda anladım, son gerçek yok ya da benimki son doğru olmayacak hayata bırakacağım. Allah var mı? İnanabilirim ama bilemem. Ne doğru ne yanlış? Bunu da anca kendi değerlerimle savunabilirim. Ama biliyorum ki artık çarpıştığım bazı yerlerde bazı soruların sadece evet ya da hayırlı cevaplanmayacak şekilde olabileceğini. Ne bilmeliyim? Hangi hareketimin kişiler üzerinde ne etki bırakacağını bilebilirim farkındalığı yaşayarak. Güneşin sadece benim etrafımda dönmediğini hazmederek. Herkesin içinde bir bütünlük/mükemmellik olduğunu görüp kabullenerek yoluma devam etmeliyim aslında. Boş hedeflerin yakasını bırakmayı bilmeliyim. Bulduğum her insan her noktanın kendi içinde doğru olduğunu kabullenmeliyim değiştirmeye çalışmadan. Acaba gerçekten ister miydin herkesin ben gibi düşündüğü bir dünyada bulunmayı? Herkesin benim doğrularımı doğru bellediği bir dünya? Bu soruya verdiğim cevaplara hayatım değişmeye başladı. Şimdi artık farklı bir şekilde

bakabilir ve de sevebilirim insanları, gözlerim açılmışçasına. Buna farkındalık denirmiş. Her şeyi olduğu gibi bırakmak ve kabullenmek ne kadar da huzur verici rahatlatıcı. Kendime sadık kalacağımı önceden öğrendiğimden artık kişilere de sadık kalabilirim. Artık kendime soruyorum dümdüz kendi doğrumda ilerlemeye başlamadan: Bunun bir anlamı var mı? Bitirmenin zamanı ne zaman bu yolu? Hayatın artık bir son noktaya ulaşmak olmadığını gördüm onun yerine çıkış noktaları da barındırdığını idrak ettim soluklanmak için...

Ay Yay ya da IC Yay

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

Hayata inanıyorum! “İnsan beklediğini bulur” hayat felsefem ve kendim için her şeyin en iyi olanını bekliyorum. Kendimi şanslı görüyorum böyle olunca, pozitif bekliyorum pozitif yanlar geliyor. Bir kere de bu değiştiğinde beni yıldırıyor yine de. Ay’ı hedeflesem ve ıskalasam yıldızlara konacağımı bilmekte güzel. Hep her istediğim olmadıysa da, ona yakın bir şeyin olduğunu izledim. Başka insanlara da bunu öğretmek istiyorum. Bardağın yarısının dolu olduğunu görmelerini istiyorum, bardağın yarısının boş olduğunu görmelerindense. Kaç kere kim bilir bir şey için üzüldün de bunun iyi bir şeye sebep olduğunu gördün? Her şeyin bir mantığı vardır. Sana nasıl böyle olunacağını öğretebilirim sen yeter ki hayatında ki acılara değil sana verdiği iyi şanslara bir bak. Her şeyin bir sebebi olduğuna hiçbir şeyin tesadüf olmadığına kesinlikle inanmaktayım. Hayatın kendi kocaman bir yap-boz. Doğru parçaları doğru yere oturtabilirsin de resmin bütününe görebilirsin. Bitmiş resim sana nasıl görünmekte? Bunun cevabını verebilene sana gönderene hayranım, ben hepsini okudum din ile ilgili olan. Çok insanla görüşüm alış verişim oldu. Benim mesajım ise her şeyin daha insani olabileceğine dair. Bana sorsalar her insanı olduğu gibi kabullenir kendi haline bıraktırdım, ne şekilde mutlu oluyorsa. Her şey hak’tır benim gözümde, kimseye zarar vermedikçe. Negatifliğe, yargıya, hoşgörüsüzlüğe ayıracak vaktim yok. Şaşıyorum detaylarda kaybolanlara zaman zaman. Doğanın güzelliklerini göremiyor mu bu insanlar, Allah’ın yarattığı güzellikleri, heyecanlanıp şaşıramıyorlar mı artık bunlara?

İlişkiler Ne Demek Benim İçin

Harikasın! Güzelliğini, büyüklüğünü, ahlakını görüyorum ve sana hayran kalıyorum. İnsanoğlunun kibrine engel tek şey: sevginin kendidir! Seni görünce kalbim daha hızlı çarpıyor. Seni etkilemeyi istiyorum, samimiyetini, her şeyi sunmaya hazırım yeter ki gör benim için ne kadar önemli olduğunu. Gördün mü bir ortamda ne kadar sevilip saygı gördüğümü, beni fark etmemek mümkün değil. Sahnesiz bir hayat benim olmadığım neye yarardı ki? Özgürlüğümü alma ama benden. Kıskançlık ve hırsın girdiği bir ilişki istemiyorum. Nefes alabileceğim yerler bırak bana. Hayatın dibini de üstünü de bilmekteyim, düşüğümde beni kurtaracak mısın?

İçimdeki Diğer Yan

En büyük gücüm inancım. Herkesi de her şeye inandırabilirim kelimelere dökebilseydim, olduğum gibi görünebilseydim. Her şeyi birbirinden ayırıp tekrar birleştirebilmemden ötürü çok iyi bir satıcı oldum ve de ikna edici bir konuşmacı.

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Daha küçükken de büyüktüm ben. Bana demiştin ki bir zaman: “kendini bu kadar önemseyip büyük gösterme” ve ben bir kuyuya düşmüştüm bu sözünle. Neden kardeşlerim benden daha önemli? Senin için şarkılar söylüyor, resim yapıyor, şiirler yazıyorum. Üzgün olduğunu görüyor ve çözümünü de üretiyorum, bir de bana sorsan nasıl çözüme ulaşacağını. Bana inanmıyor musun? Gülüyorsun. Beni ciddiye almıyorsun. Hâlbuki seninle paylaşmak istiyorum bildiklerimi. Bana bir şans ver sana gösterebileyim kim olduğumu ve neleri başarabileceğimi. Her şeyin en güzelini yaratmak isterken senin gidişinle iyice

yalnızlaşıyorum bana inanmayışınla. Ama ben kâinattaki ilişkileri izleyebiliyorum ve cevaplarım da var bunlara neden böyle olduğuna dair, duymak ister misin?

Nelerden Korkarım

Mantıksızlık beni ürkütüyor. Ya hiçbir şeyin anlamı olmasaydı dünya üzerinde? Ya her şey tesadüften ibaretse? Allah zar mı atıyor-tabii varsa? Hayatımın hiçbir anlamı olmaması da mümkün mü? Ya her şey bir yanılgıdan ibaretse? Anamlı bir hayatım olsun o kadar şey yapmışken. Zavallı yardıma ihtiyacı olanların yanında oldum. Her dağın üstüne geri taşıdığım taş yine kendiliğinden aşağı indi. Her şeyin bir anlamı olmalı diyorum hala. Hiçbir şeyin anlamı olmadığına kendimi zorlarsam da ne işim var bu dünyada o zaman diyorum? Rutin ya da sıradan olmakta korkularımdan biri. Herkesin sürdüğü bir hayatı sürdürmeyi düşünemiyorum bile. Yolun sonunda ölüm var, benim için anlaşılamaz bir büyüklükte.

Savunma Mekanizmalarım

Hep büyük ideallerim oldu. Büyük hayaller, büyük planlar. Ama hep bir duvara tosladım hayallerimin bir yerinde, neyi görmezden gelmişim? Ama yine de gerekçenin kendim olduğunu düşünmüyorum. Bana hayranlıkla bakan bakışları severim. Mesela bir partide herkesi bilgeliğimde etkileyebiliyorum. İçten içe büyüyorum, bir adım öncesinde küçük sanırken kendimi. Tabii olmak, ait olmak, benimsenmek bunlar çok önemli benim için. Lütfen beni eleştirmeyin. Dinleyin beni, size anlatacaklarım var. Bak dinlemediniz beni ve bir şansı daha kaçırdınız ömrünüzde. Ne kadar küçük ruhlusunuz? Artık konuşmayacağım sizle, susacağım taa ki siz beni anlayana kadar. Ben heyecanlı bir hayat sürmek istiyorum, daha büyük, daha geniş, daha hızlı! Diyorsun ki, detayları düşünmeden hareket etmişim. Detaylar benim için değil küçük adamlar içindir. Bunu başkası yapsın.

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Anahtarın anlamlarda olduğunu gördüm. Herkes farklı bir anlam çıkarabilir herhangi bir şeyden. Hoşgörü de kesinlikle anlam katmakta. Fikirlerimiz, anlamlarımız uyuşmasa da artık araştırıyorum hangimizin ki en doğru diye. Artık her şeyde bir zerre de olsa bir doğru inanıyorum. Ufkum genişliyor böylelikle. Sadece söylediklerim değil senin bundan çıkardığın da önem kazanmaya başladı. İletişim her şeydir. İkimizin fikirlerini karıştıp başka bir forma sokmak doğru olan budur. Artık başarılarımın olduğu kadar başarısızlıklarımın da yanındayım. Sorumluluğunu alıyorum bunların artık. Ayrıntılarda görülebilecek şeyler olduğunu keşfedeli beri. Benim iyi dediğim şey senin içinde iyi olmamalı ve ben seni böyle kabul ediyorum. Kararlarına saygı duymam gerektiğini gördüm. Her şeye rağmen ne kadar mutlu oluyorum hala içimde umut, sevinç, güven duyabildiğimde tüm dünyaya. Beraber daha güzel bir dünyaya yelken açabiliriz artık.

Ay Oğlak ya da IC Oğlak

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

Yüksek hedeflerim var. Hırslı olduğum doğrudur. İçimde ki bir şey daha fazla sınırlarımı zorlamak istiyor. Sadece tadına varmak bana bazen yetmeyebiliyor. İpin ucunu bulup devamını sağlamak gibi bir şey benim istediğim. Tüm disiplinimi devreye sokmaya hazırım bunun için. Hedef benim için anca zor yanı olduğunda değerli olabilir. Kafama koyduğum hedefe ilerlemek ve başardığımda da bununla gurur duymak isterim. Önüme hazır hiçbir şey getirilmemeli ben uğraşmalıyım. Başarılarımla övünüldüğünde mutlu olabilirim anca. Düşünüp planlayabildiğimde bir şeyleri, birini yolundan döndürebildiğimde, düzen ve disiplin için var olduğumda kendimi iyi hissederim. Kolumda ki saat bile muazzam bir şey, bana disiplin ve kuralları hatırlatan. Ne olurdu herkes düşündüğünü yapsaydı, tüm özgürlük nereye götürürdü insanları? Anladım ki; yıllanmış şarap gibi anca insan hayatı ve fikirleri rayına oturur yaşanıp yıllandıkça. Çok şey başarmayı istediğim halde ihtiyacım olan azıdır aslında. Fuzuli şeyler gözümdeki diken kadar batar bana. Başarı kişinin enerjisine konsantre olması durumudur. Yemek konusunda da aynıyım, sağlıklı ve doyabileceğim derecede kâfi. Seve seve oruç tutanlardanım sadece yemek konusunda değil, sekste ve hayatın sürprizlerinde de oruç tutabilirim. Asosyal biri olamam, bilgi başarıyı dışarıya taşıyabilmeliyim. Herhangi biri olmak değil hedefim, özel biri olmak hedefim, özel görevlerle bir yere gelebilmiş olan. İnsan olarak özel değil kastım, becerilerimle özel olmak.

İlişkiler Ne Demek Benim İçin

Zamana ihtiyacım olur hep karşı tarafa kendimi açabilmek için. Mesafede çok önemlidir bu durumda. Seni sevmeyi kafama koymuşsam bu kararında eminimdir, hızlı bir değişim bekleyemezsin benden. Bana duvarların arkasındasın diyorsun? Belki ama lütfen bu kadar hızlı geliştirmeye çalışma. Senin görüşlerini tam sindirmemi bir bekle, benden beklentilerini bilmeliyim. Oyunun kurallarını aceleye getirmeden konuşalım, neyle hesaplaşacağımızı bilelim sona gelindiğinde. İlişkimiz benim için hayatımın sorumluluğu nerdeyse. Kalbime giden yolu bulan orada kalacaktır zor olsa dahi. Uzdıkça ilişki daha derinime inebilirsin. Sana seni seviyorum demeden önce çok zaman geçtiğini bilmeli ve kıymet göstermelisin buna. Senin yaşam canlılığını çok seviyorum ama bazen ben buna bir şey katamıyorum sanıyorum. Ben sen gibi ön plana çıkamam şahsımla, anca başarılarımla bir numara olabilirim.

İçimdeki Diğer Yan

Sıcaklığa ihtiyacım var. Bütün bir günüm planlıdır benim önceden. İki ayağımla da yere sıkı basmaktayım. Gerçekleri görüyorum üzerine hayaller kurulamayacak gerçekler bunlar. İçimde yine de bazen bir şey, düşünmeden planlamadan yaşamayı arzuluyor. Hayatın ritmine ayak uydurma isteği. Bazen böyle olamadığımdan taş bir kalbe mi sahibim acaba diye düşünmeden edemiyorum. Çok isterdim böyle hiçbir şey umursamadan, planlamadan, saate bakmadan hareket etmeyi.

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Çocukluğumda da büyükler hep şunu hissederdi bende: “Bunu öğretebileceğimiz bir şey olamaz ki”. Çok küçük yaşta büyümüş ve olgunlaşmıştım. En başta sorumluluk altına

girmemle böyle hızlı büyüdüm çocuk olmadan nerdeyse. İlk sorumluluğu kendi adıma almıştım zaten hayat yolunda. Ebeveynlerim çok meşguldü ve benimle ilgilenemiyorlardı. Kendimle o yüzden çok vakit geçirdim taa ki biri gelip benimle ilgilenene kadar. Başka insanlarda da pek binalarımı kuramadım. Hep önemli görevler verildi bana. Kardeşlerime bakmak, ev işleri vs. Okula gitmek bir yandan, sorumluluk bastırıyordu sürekli çocukluğumdan beri. Peki, büyüdüm mü gerçekten bunca sorumlulukta? Başka çocukların oynadıklarını görürdüm ama benim buna zamanım olmazdı. Başka çocukların servisten alındığını görürdüm beni almaya kimse gelmezdi evin yolunu kendim bulurdum, beni unutmuş olurlardı. Hiç mi değerim olmadı yoksa? Değerim yoksa oynadığım rolün içerisinde miydi? Herhangi birimiydim yoksa bende? Görevin ne olduğu hep öğretildi bana. Az yerle ve de şeyle yetinmek öğretildi bana hep. Sanki benim için hiçbir yer olmadı, bugün bile bunu hissedebiliyorum. Sende bana bir yer vermeyeceksin biliyorum. Sende beni bir role yakıştıracak ve devamını kazmayacaksın. Çok üzgünüm, küçücüğüm gözlerinde, beni görmüyor musun? Ağlamamalıyım, kontrolü kaybetmemeliyim, kendime gelmeliyim. Yapmamalıyım, kim olduğumu, içimi göstermemeliyim. En önemli şeyin komşuların ne diyeceği olduğunu biliyorum zaten yıllardır ve iş arkadaşların ve sokaktan geçenlerin fikirleri hep önemlidir sana rolü biçenlerin.

Nelerden Korkarım

Kendim olmayı o kadar çok isterdim ki. Daha doğrusu, gerçekten kim olduğumu bilmeyi çok isterdim. Sorumluluk sahibi kişi ben miyim? Dışarıdan görülen miyim? Başarılarım mıyım? Korkuyorum hayatım ne zaman nerede başlayacak? Sanki yanımdan gidiyor gibi hissediyorum. Sanki kendim'siz bir hayat yaşıyor gibiyim. Kendimi bir ağaç gibi hissediyorum ama kısıtılmış dallarım ve bir türlü büyüüp uzayamıyorum sanki. Başka insanlar nasıl bu kadar şanslı olabilirler anlamıyorum. Korku ve boşluk arasında sallanıyorum böyle durumlarda. Tutunabileceğim şeyler lazım bana. Nasıl davranabilirim kimseler bana gülmeden? Küçücük yanlış bir adam ve senin bakışların alay ediyor benimle, görüyorum ve utanıyorum. Sanki o bakışların şunu diyor: “unuttun mu nasıl davranacağını toplum içerisinde? Ayıp utan kendinden. Nasıl onca insan içinde o şarabı dökebildin? Başkaları bakarken ne diye kolunu kaşıyıp bizi rezil edersin?” Ve aynı zamanda şunları demektesin: “Kendini bu kadar önemseme, herkes senin yapabildiklerini yapabilir. Sakın gururlanma tek sen sanıp bu dünyada.” Herkesle beni bir kefeye koymalar beni yaralayan. Anonim olamam ben asla.

Savunma Mekanizmalarım

Çok zorlu ve iyi çalışıyorum. Başarıyı hedefliyorum. Başardığımda beni göreceksin ve sayacaksın. Belki de hatta seveceksin? Eskimolara çamaşır makinesi satabilecek yeteneğin bende olduğunu biliyorum. Her şeye vakit ayırabiliyorum, spor, iş, tv, gezmek... Seks hatta bazen fazlasından ama yavaş yaklaşıyorum bu işlere. Sadece beden olmak istemiyorum. Bir şeylerin anlamı olmak istiyorum. Çok uzun zaman sakladım kendimi, ama şimdilerde artık yüzeye çıkmak istiyorum.

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Azla yetinmeyi öğrendim onca zaman. Duygusal ve materyal olarak kendimi sınırlayabilirim. Hatta bu beni mutlu bile edebiliyor. Beni üzen her şey sonradan hayat dersim oldu tekrarlamadığım. Eskiden başkalarını ne düşünür diye ürkerdim. Savaşmak istemezdim, kuralları yıkmayı da. Şimdilerde duvarlarımın dışına çıkmayı öğrendim. Sana sevgiyle

rastlıyorum artık ve de empati ile. Artık sana candan bir sevgi, samimiyet verebiliyorum, sen istediğın sürece. Ve artık unutmuyorum: Senin ben benim de sen olduğumu. Eskisi gibi artık koruma kalkanı kullanmıyorum sana karşı, sınırlarla örölü. Artık kendimi yaşamdan hissedebiliyorum, tüm insanlıktan.

Ay Kova ya da IC Kova

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

Düşünebildiğim sürece hissettiğim tek şey: Diğerlerinden farklı olmam hatta yabancı gibi. Ait olmayı özlemek. Yabancılığı yok edip huzura erme isteği. Kesin olmayıp değişebilir olmayı dilemek. Bir yerden sapıp başka yollara yönelebilmek. Uyum sağlayabilmek. İnsan ağaçtan yontulmuş değildir, kendimde ki her değişimde dünyayı farklı görmekteyim. Az önce iyi olan biraz sonra kötü olabilir. Hepinizin görüyor ve duyuyorum ve hepiniz farklı yönde haklısınız. Ben dünyayı değil dünyaları görüyorum. Bu dünyaların hiçbiri benim değil, ben yukarıda duruyorum ve kâinata bakıyorum. Herkesin konuşmasını nasıl sağlayabilirim? Farklı görüşlerin oluşmasını nasıl sağlayabilirim? Bu tarz şeyler beni özgür kılıyor. Rengârenk bir hayat ve bir o kadar zengin. Güçlerin dengelerinin ne kadar hassas olduğuna kafa yoruyorum. Hayatı bütün bir resim olarak görüyorum ve yine de birbirine uymayan. Hayatın materyal yönünden ziyade yaratılış, buluşlar kısmı beni çekiyor. Yeni bir şeyler bulmak istiyorum. Asla kimseyle aynı yöne gitmek istemiyorum ve de böyle oldu hep. Yine de düşünmeden edemiyorum beni diğerlerinden ayıran nedir? Kararlarım için ne demek bu?

İlişkiler Ne Demek Benim İçin

Seni seviyorum. Senden nefret ediyorum. Derinime dokundukça korkularım büyümekte sana yansıyan. Söylediğin ve ettiğin her şey damarlarıma işliyor. Seni nasıl sevebilir ve beraber olabilirim kendimi kaybetmeden? Ne kadar yakınlık ne kadar mesafe? İkisi arasında gidip geliyorum. Yakınlığa ihtiyaç duyduğum doğru. Ama fazla yakınım geldiğinde bir parçamı götürecekmişsin gibi hissediyorum. Sınırım nerede? Sana uyum sağlamak istiyorum, hatta benim için karar alman daha kolay. Kararlar bana zor geliyor... Seninleyken nasıl kendim olmaya devam edebilirim? Senin onaylamaların benim için önemli. Her şeyi doğru yapmayı çok istiyorum. Bir şeyler yanlış gittiğinde suçlu hissetmek istemiyorum. Sebep olmak istemiyorum. O kadar güçlü ve dominantsın ki. Benden daha fazla ne istediğini bilensin. Bana hükmetme, kaçırım. Ama kendini çektiğinde de ben büyük korku yaşamaktayım seni kaybedeceğim diye. Lütfen bana güvence ver. Başka insanlarla tanışıp vakit geçirmekten hoşlanıyorum. Ancak her tanışıklığımda şu soru gitmiyor kafamdan: Ne kadar yakınlık? Ne kadar mesafe? İçten içe geri çekiyorum kendimi bu sefer. Sebepler yaratıyorum sizlerle görüşmemek için bu seferde. Sonradan dışarıdan izlemeye başlıyorum sizi. Diyorsun “sebep çok basit bir şeydi” ama benim sebep kutum dolu taşıtı...

İçimdeki Diğer Yan

Yaşamaya açım. Mesafeli bir izleyici oldum ömrüm boyunca. Anlayışlı bir dinleyici. Kendimi mümkün olduğunca olayların dışında tuttum. Onca konuşma oldu herkes bir şeyler dedi artık sıra bana gelsin istiyorum. Hayatımın merkezine kendimi koymayı istiyorum başkalarını oraya oturtmaktansa. Hayatı iki elimle birden kavrayıp aktif bir yaşam sürmek istiyorum. Ben de bir otoriteyim. Onaylamamı istiyorum senden, tek ihtiyacım bu! Yaptıklarımın yanımda ol. Yardım et bana ikilemlerimde. Tüm özgüvenli bir şekilde bakmak istiyorum geleceğe. Kararları kendim alabilmeyi istiyorum.

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Konu ben miydim o vakitler? Hangi ümitlerinizi bana bağladınız? Aranızda kalmış gibi hissediyorum kendimi. İstekleriniz bariz karşımda duruyor, içinizdeki boşlukları doldurmamı bekliyorsunuz benden. Elimden gelen her şeyi yaptım hatta siz kendinizle didişmeyesiniz diye hasta oldum kızgınlığınız bana yönelsin diye, sorunlarınızı unutun diye. Uslu olmaya çalıştım onca kızgınlığınızda bir de ben yolunuza çıkmayayım diye. Kendimden bile ayrıldım kendim olmayı bırakmaktan sizin boşluklarınız dolsun diye. Hala bugün bunlar içime işlemiş durumda hep dikkatliyim. Beynimde bir sürü soru o zamanlardan kalan: Hangi durumdayız, nasıl davranmalıyım şimdi, kimin tarafını tutmalıyım ki kimse kavga etmesin, o tarafı ne zaman değiştirmeliyim; ince buzun üzerinde yürüdüm. Kırılacak diye korktum. Durduğum an her şey bitecekmiş gibi bir his var içimde. Benim için en iyisini mi istedin? Evet, hayatımı benimle birlikte yaşadın, yönlerimi değiştirttin kendi doğrularında, kendi hayatını benim hayatımmış gibi sattın. Peki, şimdi nerdeyim? Kendimi hissedemiyorum, karar veremiyorum karar yetim oluşmadı... Kendimi boş hissediyorum, kukla gibi biri ipleri oynatıyor o kadar. Kuklanın kendi isteği var mı? Nasıl olabilir ki, kukla bu! Ödevim olan yapıyorum sadece, tek isteğim doğru yapıyor olmam. Söylemek istediğimi söylemiyor sadece hiddetinizi çekmemeye çalışıyorum. Yine de düşünmeden edemiyorum: Doğru mu yaptım? Unuttuğum bir şey var mı? Ya iskambil evim yıkılırsa birden?

Nelerden Korkarım

Korkuları mı soruyorsun? Çok var: Karar alabilme korkusu. Alternatiflerim çoksa kendimi güvenli hissediyorum anca karar alırken. Sana olan kızgınlığımı göstermekten korkuyorum çünkü o vakit beni terk edersin. Bana kendimi suçlu hissettirir yanlış karar alıp kötü şeylere sebebiyet vermek. Bağımlı olmak özgürlüğümü kısıtlar korkusu. Göze batmak ve ilk yumurtayı kafasına yiyen olmak korkusu. En yukarıya çıkmak istersen düşmek korkusu. Günlük yaşam içinde batabilme korkusu. Hayatımın sonunda pekte bir şey yaşamadığımı görme korkusu. Ve seninle olma korkusu. Dokunma bana! Kalbime ulaşmayı başarırsan ürker ve içime çekilirim. Seni özliyorum ama mesafeliyim sana. Seni izliyorum sadece. Sonra bakışlarını görüyorum beni kategorize eden. Şuna yarayabilir buna yarayamaz bakışları. Şunu iyi yapar bunu başaramaz bakışları. Görmüyor musun herkes gibi olmadığımı? Beni onlar gibi olmaya zorlama, herkesle eş olamam. Seninle savaşımdan korkuyorum. Her denediğimde beni alt ettin. Gözyaşlarınla yendin beni! Hayal kırıklıklarınla yaşattığım, hiddetinle yendin! Kesin bir sınır oluşmuyor sana benden.

Savunma Mekanizmalarım

Kendi metotlarım var, güvence oluşturduğum. Biliyorum: Duygularım görüşlerim bir anda değişebilir. Bana fazla dokunursan buz keserim. Yanımda olunca mesafeyi koyarım. Bana soracağın hiçbir şeyin cevabı kişisel olmayacak. Hiçbir şey beni çökertemez, çünkü beklilerim çoğunlukta benim.

Olmam Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Kendi içime atacağım realist bir bakış senin de maskesiz görmemi sağlayacak. Bende olduğum şeyin ve de davranışlarımın yanımdayım iyi ya da kötü. İspata gidecek cesarete sahibim. Her davranışında yanımda durduğunu görmemekte içten içe özgürleştiriyor beni, kendimi tanıyorum. Güç nereden doğdu? Hiçbir şey hakkında karar vermemekte bir karardır! Bunu öğrendim artık zamanla. Kararı kendim almadığım zamanlarda adıma karar alındı ve

doğru olan bu değildi biliyorum artık. Ama öğrendim zamanla sorumluluk almayı, kaçmamayı, yanında durmayı. En önemli adımlara artık kendim karar veriyorum ve her önemli kararında bir şeyden vazgeçmem gerektiğini biliyorum artık. Sorumluluk alıp direksiyona geçme zamanımın çoktan geldiğini görmekteyim. Başka hiç kimse bunu benim yerime yapamaz, bu benim hayatım! Zamanla eğlenmeyi de öğrendim, farklı bakış açılarının tadına varmayı.

Ay Balık ya da IC Balık

Ben Kimim ve Ne İstiyorum

Hep böyle oldu: Hissettiğimden fazlası! İyisin diyorsun. Bu ne demek şimdi? Gösterdiğinden fazlası mı var sende? Her şeye öyle ve de böyle de bakabilirim. Kimim ben? Sen kimsin? Nereye aidim? Neye “işte bu diye” inansam yeni cevaplar çıkıyor ortaya. Hayat benim için akan bir enerji kaynağı ki içerisinden sadece bir bardak su alır gibi alıp inceleyebildiğim. Enerjinin içine akıp kendimi salmak, bana kendimi çok mutlu ve özgür hissettiriyor. Sınırlar akabileceğim onca suyun içinde yolumu kesmekten başka bir işe yaramıyor. Onları alıp başka yere de koysam hala ayakta kalmaya devam edecekler başka yerlerde duvarlarını dayayarak. Ne kadar da korkuyoruz sınırları hafife almaktan. Bir dil var kâinatta tek bir dil. Odanın içinde ki huzur ve sessizliğin dili. Bu odada tarif edebileceğimizden daha fazla şey var. Sürekli bu odaya geçmeyi arzuluyorum. Beni günlük olaylardan alıp sıyırsın, evimde hisseder gibi bu oda. O odada tüm anılarıma ve cevaplarıma ulaşabilirim. Bunu sadece sanatla anlatabilirim: Resimlerde, müzikte, sözlerde... Bu özgürlüğün farkındayım, oralara akabildiğimde özellikle. Tüm değerlerimiz, tüm ideallerimiz hem bizi birbirimize bağlayan hem de sınırlayan, mesafe koyan. Bahsettiğim özgürlük sınırlayıcı değil oysa içinde kaybolduğun değil, kullanılabilecek bir şey, hedeflerimize ulaşmakta.

İlişkiler Ne Demek Benim İçin

İçimde kaybolmanı istiyorum. Tek isteğim, seninle bir bütün olabilmek hem de aynı zamanda en büyük korkum bu. Çünkü o zaman kontrolü kaybedebilirim. İçime akman, hiçbir sınırın olmaması aramızda, senin ben benim sen olduğum, ne kadar harika! Ve benim için çok zor zaten aramıza bir sınır koymak. Bazen bunu bile yapıyorum çabuk dağılabilen yüreğimi korumuş oluyorum. Senden gelen her şey derimin en altına işliyor. Ne kadar mutlu oluyorum anlatamam sana ben tek kelime etmeden beni anladığında. Hiçbir zaman sözcükler sana karşı hissettiklerimi dile getiremez. Tabii ki istiyorum benim yerime kararlar almanı. Balıkta ettir sonuçta, her şeyi olabilirim senin için. Sana sıkı sıkıya tutunuyorum. Sen denizin dibinde tutunduğum çapasın sen. Hayat resmimin etrafındaki çerçevesin, ayaklarımın altında ki zeminsin. Seni kaybedebileceğim korkusu sürekli boğazımda. Bu da başka bir şey tabii. Sanki sana hissettiğim sevginin çok daha yücresi varmış gibi evrende. O sevgi ki, hissettiğim bu dünyadan bir şey değil. Ruh eşim mi? Rüyalarımda ki erkek mi? Bu dünyadan çok ötede bir yerlerde. Günlük koşuşturmacanın dışında hiçbir sorumu cevapsız bırakmayan kurtarıcım. Böyle bir aşkı arıyorum! Rüyalarımın içinde kayboluyorum apayrı kapılar açılıyor orada bana hayallerimde.

İçimdeki Diğer Yan

Nasıl düzen yaratabilirim? Benim için hangi yaşam tarzı en iyisidir? Neye tutunabileceğimi bilmek istiyorum sizin dünyanızda beni düz yola çıkarabilecek? Yanımda kim duruyor? Üstümde kim var? Altımda kim var? Peki, önümde ve arkamda kim var? Yolumu kaybettim, kendimi arıyorum... Hayatta ki yerimi bulmaya çalışıyorum oysa ve kaygan olmayan bir zemin üzerinde. İnsanları arıyorum beni koruyup doğru yolu bana gösterecek. Bu hayat nasıl kullanılır, yaşanır diye yazılmış herhangi bir kitap var mıdır? Beni tüm bunlardan kurtaracak bir makale, deyiş? İçimde ki diğer yan oldukça direkt. Arıyor ve de buluyor tutunacağı dalları. Analiz edip izliyor. Boşlukları bulup oradan geçmeyip diğer doğru olan yola sapıyor. Romantik olan yanımı törpülüyor, özellikle yapılabilecek ve yapılamayacaklar listesi

oluşturuyor. Öbür yanımlı beni dingin tutuyor, rüyaların sadece rüya olduğunu ve üzerine hayallerimi eklemem gerektiğini. Derin yanımdan önce insanlar genelde benim öbür yanımlı görüyor. Ne güzel olurdu seni kendi derin dünyamın içine çekebilseydim; hislerin, yoğunlukların yaşandığı beni bütünleyen. Kendimi olduğum gibi gösterebilseydim sana, saklanmasaydım, keşke yapabilseydim, yaparsam denizde ki dalga olurum gözünde biliyorum ve beni küçümsersin gösteremiyorum o yüzden sana gerçek yüzümü, hislerimi boğulursun diye içimde...

Beni Üzmüş Olup Hala Üzen Şeyler

Beni görmüyor musun? Tam karşıdayım, gözlerinin önünde. Hiç mi umurunda değilim? Sana söyleyecek o kadar çok şeyim var ki. Neden tıkıyorsun kulaklarını? Konuş benimle. Rahatsızlık mı veriyorum yoksa? Kayıp hissediyorum kendimi. Hayat yanımda akıp giderken beni de akıntıya sürüklüyor ve sen bir el uzatmıyorsun. Hiç kimse miyim? Biri miyim? Nereye aidim? Doğaya açılıyorum beni avutuyor tabiat. Kendi dünyamda resimler kesiyorum dergilerden: Bir ev, yeşil bir bahçe, bir anne, bir baba, bir kardeş, başka insanlar, başka kıyafetler, evin dizaynını yapıyorum o kestiklerimden. Dergiden kestiğim dünya benimle ilgili, beni umursuyor. Anca orada yalnızlığım son buluyor. Her şey benden önemli gibi gözüküyor hayatında. Dün beni aldattın, inkâr etme biliyorum rüyalarımın. Bana karşı dürüst değilsin. Benden nasıl saklandığını, kaçtığını, yalanlarını hissediyorum ama sana toz kondurmamak için bu gerçekleri boyuyorum ve hayallerime dalıyorum. Bana söylediğin her şey gerçeğin yarısı. Aslında beni ciddiye almıyorsun. Bende en çok sevdiğin halim sana yük olmayan tarafım. İyi davranış ve notlarımda işe yaramıyor gözüne girmeye, beni ciddiye almaya. Bana yabancısın. Bir sis duvarından sana bakıyorum: Kimsen sen? Ne hissediyorsun? Hiçbir zaman duygularından konuşmadın benimle hep kendine sakladın, öbür yüzünü gerçek yüzünü. Kim yardım edecek bana kendimi tanımaya? Ve tabii kendime de soruyorum kimse yardım etmeyince: Kimim ben? Ses yok!

Nelerden Korkarım

İçinde ki hüznün birikimini hissedebiliyorum. Senin hüznün, duvarların beni ürkütüyor. Uyurken bile rüyalarımın rahatsız ediyor beni senin hüznün. Hasta olduğunda panikliyorum. Sensiz rüzgârda savrulan yaprağım. Tut beni, yardım et! Düzen kurmama kendimi bulmama yardım et! Aynı sis konumunda günlerim akıp gidiyor ve ben sadece seyrediyorum sanki orada yokum, dışarıdayım, içinizden değilim. Daha küçüğüm biliyorum ama yine de sana yardım etmek istiyorum. Ben sana yardım edersem sende yanımda durmaya devam edecek misin? Gidecek misin? Seni kaybetmeyi resmedemem. Olduğumdan daha yalnız olabilir miyim? Dünyada ki yerim neresi sorusu beynimde ki kısırdöngüm. İçim içime sığmadığı zamanlarda oluyor hemen dışarıya akıyorum, evden çıkıyorum. Ama sürekli olan bu değil hayatımda. Genelde yalnızlığımın, sensizliğimden zeminin en dibine göçüyorum, yerim orası adeta. Kesin kararlar, fazla ciddiyet gerektiren ortamlar beni huzursuzlandırıyor. Melankoli her yanımlı sarıyor, felç geçirebilirim o anlarda. Nereye gideceğimi bilmiyor o yüzden geri çekiyorum kendimi. Dokun bana, uyandır beni! Bana yolumu göster! Sanki sensiz yaşamıyor olacağım. Ve yalnızlık gölgesi bırakmıyor hiç bir yerde...

Savunma Mekanizmalarım

Kesin kararlarım yoktur, her şeye uyum sağlayabilirim. Ve ne zaman başka birini özlesen o olabilirim, bardakta ki suyum. Görmedin mi? Az önce yine geçmişinden özlediğin başka birine büründüm. Şimdi beni daha çok beğeniyor musun? En iyi oynadığım rol ise kurban

rolü. Sessiz yaşarım acılarımı. Belki sessiz çılgınlığım seni eyleme götürür. Çok küçükken öğrendiğim sağır-dilsiz oyununu. Çok iyi susarım! Hissetmek istemiyorum öyle zor anlarda, korkum yok oluyor rolü üstlendiğimde. Alkol, ilaç ve nikotinden söz ediyorsun? Tabii bu da olabilir. Başka türlü mü? Pasiflikten çıktım artık, çalışkanlık disiplin çözümmüş hayatta. Bana alkolik mi dedin? Olabilir, ama eski yaşamımda hedefsiz yaşıyordum. Yolun nereye gittiğini bilmediğim ve bilmeyi de istemediğim. İnancımda dahi tutunabileceğim bir şeyler isterdim hep. Sende özellikle tutunabileceğim bir şeyler, sen benim inancım... Tam oldum derken yalan girdi aramıza. Sana nasıl gerçeği söyleyebilirim ki? Kavgayı sevmiyorum, huzursuzluğu, küslüğü. Seni riske atamazdım ki, gidebilme riskini... Gerçeği mi duymak istiyorsun? Biz birbirimize dokunmayı bıraktık ve her şey bitti! Gerçek olan senin çok çok dışındaydım, dünyana sığdıramadığın. Bazı zaman ise çok fazla benim dünyamda gözükdün, oysa bendeyken kimleydin o vakitler? Bilmediğim, bilmemi istemediğin âlemler... Hayal dünyama geri çekiyorum bende böyle olunca, kaçışım, saklambaç oyunum benim. Beni o kadar büyük hayal kırıklığına uğrattın ki ve bir kere de değil! Seni kurtarıcım olarak görmüşken, yanılmışım... Kendi dünyamda ki kurtarıcım ise benden hiçbir şeyi esirgemeyen ve her ihtiyacımı anında karşılayan, neredesin? Gerçekte çok şey biliyorum, ama bilmeyi istiyor muyum? Çok şey bilmekte beni yıpratıyor, çok fazla gerçek beni hem senden hem kendimden kaçırıyor. Bilmediğimde mutluyum dünyamda, huzurluyum...

Olman Gereken Yere/Şeye Nasıl Gelirim

Anladım artık, dünyayı tek başıma inşa edebilirim. Onca zaman beni ve dünyayı idare edebilecek birini bekledikten sonra anladım. O kadar çok istemiştım ki beni kurtarmanı. Ama artık öyle bir kurtarıcı olmadığını tek kurtarıcının kendim olduğunu biliyorum. Kendi yerimi kendim hazırlamazsam bu dünyada, kimse de hazırlamaz daha! Kendim kendi dünyayı anlamlı hala getirmeliyim. İsteyerek insanlara, ödevlere, şehirlere bağlanıyorum. Kurallara uyuyorum artık. Oyunu öğrendim. İçimde ki gücü kendim yönlendirebileceğimi biliyorum artık. Sınırlar kelimesini yeni yeni anlamaya başladım: Sınırlarım olmazsa hiç kimseyim ve hiç kimse olarak kayıp bir yıldız olurum anca bu dünyada. Sevgide de sınırların olması gerektiğini idrak ediyorum anca. Bedenim sana olan bağım ama aynı zamanda sınırim. İçimde olsan da ben kendimde kalabilmeliyim. Sana aktarabileceklerim empati yoluyla, sanatsal ve de müzik şeklinde oluşabilir. Öğrendim bunca zaman sonra, ne kadar önemli olduğumu ama aynı zamanda da ne kadar önemsiz oluşumu. Herkes özel ama aynı zamanda bütünü parçası. İsteklerimde yeni perspektif kazandım bundan ötürü. Eskiden kendimi oradan oraya atılmış hissedirdim hayatın değişimlerinde. Şimdilerde ise hayatla bir olmayı öğrendim, zeminim kaygan değil artık. Artık dalganın ritmine dikkat edip öyle yüzüyorum. Ona uyum sağlıyor ve hedefime yöneliyorum.

Brigitte Hamann – Almanca'dan tercüme **KuKi**